

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1984-1985

Nr. 15

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

14 MEI 1985

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	597
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur	598
M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden	606
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	608
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud	608
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting	613
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid	613
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs	614
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	624
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting	624
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs	624
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	624

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)**

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 57
van 29 maart 1985
van de heer G. BEERDEN

Privé- en openbare slachthuizen — Overzicht steunverlening, criteria en aantal toekenningen

Mag ik, voor de jaren 80-81-82-83-84-85 de volgende gegevens vernemen :

- hoeveel steun, en onder welke vorm deze verleend werd aan respectievelijk de privé- en openbare slachthuizen?
- Hoe de verdeling was per provincie?
- Onder welke voorwaarden en voor welke objecten toelagen werden gegeven?
- Hoeveel aanvragen zijn toegekomen en hoeveel er werden goedgekeurd, per provincie?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden.

Aanvullend antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat, gelet op het feit dat de gevraagde statistieken alsdusdanig niet voorhanden zijn en een uitgebreid **opzoekingswerk** vergen en gelet op het vertrouwelijk karakter van de te verstrekken gegevens, het antwoord zo spoedig mogelijk rechtstreeks aan de vraagsteller zal worden overgemaakt.

Vraag nr. 68
van 24 april 1985
van de heer O. VAN OOTEGHEM

Simona-project bij de R VA-Gent — Technische onvolkomenheden en maatregelen

Volgens de inlichtingen waarover ik beschik, verloopt de invoering van het Siinona-systeem bij de RVA-Gent allesbehalve vlot.

De RVA-ambtenaren beweren dat het veel te lang duurt vooraleer er een antwoord komt van de centrale computer. Bovendien zijn er vaak technische storingen, zodat de beeldschermen niet kunnen worden gebruikt en men naar manuele opzoekingen moet overschakelen.

Elders in Vlaanderen zouden er zich gelijkaardige toestanden voordoen.

Is de geachte Minister op de hoogte van die problemen en welke maatregelen overweegt hij om Simona volledig operationeel te maken?

Antwoord

De tijdelijke storingen die zich bij het gebruik van de computerapparatuur hebben voorgedaan, en die soms tot wachttijden aanleiding gaven, waren het rechtstreeks gevolg van het intensieve gebruik dat wordt gemaakt van het Simona-systeem, dat nu in alle subregionale tewerkstellingsdiensten operationeel is.

Teneinde deze storingen te verhelpen wordt vanaf 6 mei de centrale verwerkingscapaciteit aanzienlijk verhoogd en worden, eveneens vanaf begin mei, de mogelijkheden van het DCS netwerk van de RTT uitgetest.

Tenslotte zal de opleiding van de gebruikers van de apparaturen verder worden opgedreven.

Overigens werd de subregionale tewerkstellingsdienst van Gent reeds op 3 april van de voorgenomen oplossingen op de hoogte gebracht.

Vraag nr. 72
van 6 mei 1985
van de heer T. KELCHTERMANS

Vijverbroek te Kessenich (Kinrooi) — Omvorming tot grindwinningszone

Volgens mijn informatie werd binnen de Administratie van Natuurlijke Rijkdommen en Energie een beperkte werkgroep opgericht die moet nagaan of het verantwoord is het Vijverbroek te Kessenich via een wijziging van het gewestplan om te vormen tot grindwinningszone.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. In hoeverre is hogervermelde informatie juist?
2. Op wiens initiatief werd deze werkgroep opgericht en om welke redenen?
3. Welk is haar preciese taakomschrijving?
4. Welke is de preciese samenstelling ervan?
5. Hoe is het te verantwoorden dat de landbouw- en milieumiddens niet in deze werkgroep vertegenwoordigd zijn?
6. Wanneer is deze werkgroep samengekomen en welke zijn de voorlopige conclusies?
7. Moet hieruit geconcludeerd worden dat de thans voorziene grindontginningsgebieden en de reservezones ontoereikend zijn? Zo ja, waarop baseert hij zich dan? Zo nee, welk nut heeft het dan dit ecologisch waardevolle gebied aan te snijden?

Antwoord

Binnen de administratie voor Natuurlijke Rijkdommen en Energie bestaat er geen aparte beperkte werkgroep die zou moeten nagaan of het verantwoord is het Vijverbroek te Kessenich via wijziging van het gewestplan om te vormen tot grindwinningszone.

Sedert begin 1984 bestaat er evenwel een zogenaamde grindcommissie teneinde de grindproblemen, ondermeer in relatie tot de voorzieningen van het gewestplan in Limburgs Maasland, nader te onderzoeken.

Wat de samenstelling en de werking van deze commissie betreft, verwijs ik het geachte lid naar het antwoord op de vraag van de heer F. Geyselings, gepubliceerd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad van 22 januari 1985, bladzijde 263, alsmede naar het antwoord op de vraag van de heer J. Gabriels, gepubliceerd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad van 2 april 1985, bladzijde 49 1.

Vraag nr. 73
van 7 mei 1985
van de heer J. GABRIELS

Aanwending van compost als bodemverbeteraar — Voordelen

Een aantal van uw diensten moeten in verband met groenvoorziening regelmatig gebruik maken van bodemverbeteraars, die toegevoegd worden aan plantsoenen, langs aanplantingen van autosnelwegen, het uitrusten van groengebieden in sociale woonwijken enz.

Het gebruik van compost is daarbij ook een belangrijke bodemverbeteraar. Ik meen evenwel vernomen te hebben dat de overheid grote hoeveelheden compost invoert uit Oost-Duitsland, terwijl in eigen land ondermeer in Gent, Dendermonde en Bilzen composteringsinstallaties functioneren, die compost kunnen produceren die aan belangrijke kwaliteitsnormen kan voldoen.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Wordt door uw diensten jaarlijks gebruik gemaakt van compost als bodemverbeteraar in die projecten waar dit noodzakelijk is?
2. Wordt deze compost in eigen land aangekocht of wordt die uit het buitenland betrokken?
3. Zou het niet logisch en normaal zijn om in de bestekken en lastenboeken een clause op te nemen dat bij het uitvoeren van werken die compost noodzakelijk maken inlandse compost te kopen, die aan alle kwaliteiten voldoet?
4. Is het eveneens niet zo dat het gebruik van compost in groengebieden en bosgebieden, waar dit noodzakelijk is, de zure regen in belangrijke mate kan stabiliseren en zelfs terug dringen?
5. Lijkt het niet logisch dat compost, die voortkomt uit huisvuilverwerkingsinstallaties aangewend zou worden voor dit soort projecten?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het verstrekken van een antwoord op deze meervoudige vraag wordt overgelaten aan de ter zake bevoegde leden van de Vlaamse Executieve.

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 167
van 1 april 1985
van de heer E. BEYSEN

Bezoek van de Paus — BRT- budget

Het bezoek van de Paus heeft binnen de BRT aanleiding gegeven tot beslissingen die een belangrijke weerslag hebben op de begroting van de nieuwsdienst. Teneinde een gegrond oordeel te kunnen vormen over de draagwijdte van deze beslissing, dringt een antwoord op de volgende vragen zich op.

1. Welk is het totaal budget voor de nieuwsdienst, respectievelijk radio en TV?
2. Welk budget heeft de BRT-televisie, respectievelijk radio, voorzien voor de berichtgeving over de bezoeken van buitenlandse staatshoofden?
3. Welk budget heeft de BRT-televisie, respectievelijk radio, voorzien voor de berichtgeving over het bezoek van Johannes-Paulus II aan België?
4. Welk is het aandeel van de internationale berichtgeving in de begroting?
5. Welk budget heeft de BRT-televisie, respectievelijk radio, voorzien voor de Europese berichtgeving in 1985?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid punt voor punt het volgende meedelen.

1. In de begroting 1985 werd voor de radionieuwsdienst in totaal (personeelskredieten + exploitatiekredieten) 72.101.000 F en voor de televisienieuwsdienst 126.844.000 F ingeschreven.
2. Noch bij de radio, noch bij de televisie wordt gespecificeerd welk bedrag bestemd is voor de berichtgeving over de bezoeken van buitenlandse staatshoofden. Dit bedrag hangt af van de actualiteit.
3. In totaal zal de verslaggeving over het bezoek van Johannes Paulus II, de BRT 12.178.000 F (indirecte kosten inbegrepen) kosten.

Deze kosten omvatten de kosten die anders ook gemaakt zouden zijn voor de lopende programma's die in de plaats van de panoreportages uitgezonden zouden worden. Als bijkomend krediet is 3.428.000 F uitgetrokken voor het pausbezoek. Maar er wordt verwacht dat de hele operatie bin-

nen de gewone begroting uitgevoerd kan worden.

4. Het aandeel van de internationale berichtgeving in de begroting wordt niet gespecificeerd, maar hangt af van de actualiteit.
5. Ook voor de Europese berichtgeving wordt geen apart bedrag ingeschreven in de radio- en tv-nieuwsdienstbegroting.

Vraag nr. 171
van 11 april 1985
van de heer H. SUYKERBUYK

Bescherming rietlandschap „De Maatjes” — Overleg met landbouwers

In verband met het onderzoek tot bescherming van het rietlandschap „De Maatjes” te Nieuwmoer-Kalmthout, heb ik de vraag gesteld hoe het ter zake staat met het overleg en de inspraakmogelijkheid vanuit het zeer nauw bij deze aangelegenheid betrokken milieu van de landbouwers.

Uw collega Minister Akkermans zegt dat dit uw bevoegdheid is. Kunt u me dienvolgens antwoorden op deze vraag en me tevens laten weten wat het resultaat is van het overleg met de landbouwers.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 11 april 1985 kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen gewijzigd bij decreet van 13 juli 1972, voorziet enkel in een procedure voor het indienen van bezwaren en opmerkingen aangaande een voorstel tot bescherming als landschap na het inzetten van de voorlopige bescherming (de beschikkingen van de bescherming zijn dus gedurende 9 maanden van toepassing).

Het voorstel wordt eveneens medegedeeld aan de Ministers die bevoegd zijn voor de Ruimtelijke Ordening en de Stedebouw en de Landbouw, die hun aanmerkingen binnen een termijn van twee maanden kunnen indienen.

Enkel tussen de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud en mij bestaat een protocol dat een **beschermingsvoorstel** voorafgaandelijk ter advies dient voorgelegd te worden.

Aangaande het beschermingsvoorstel van de omgeving van „De Maatjes” werd overeengekomen dat het voorlopig wordt opgeschort tot na de in uitvoering zijnde ruilverkaveling „Nieuwmoer”. De voorwaarde voor dit uitstel is wel dat de geplande ruilverkavelingswerken de wetenschappelijke en esthetische waarden van het landschap niet mogen schaden of teniet doen. Te dien einde heb ik mijn vertegenwoordiger in het ruilverkavelingscomité de opdracht gegeven mij op de hoogte te houden van de geplande werken.

Vraag nr. 172
van 11 april 1985
van de heer W. SEEUWS

Vorbereitung werkbezoek Franse Cultuurminister J. Lang — Naleving Cultuurpact bij samenstelling werkgroepen en resultaten

Op 11 maart 1985 werden de Gemeenschappen vereerd met het bezoek van de Franse Minister van Cultuur J. Lang.

Ter voorbereiding van deze komst werden binnen de Administratie van de Vlaamse Gemeenschap belast met het cultuurbeleid, werkgroepen opgericht.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. De samenstelling van deze werkgroepen?
2. Of bij deze samenstelling rekening werd gehouden met de Cultuurpactwetgeving ter zake?
3. De voorstellen en/of eventuele conclusies van de desbetreffende werkgroepen — inclusief de eindresolutie?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Gezien de uitgebreidheid van de informatie wordt de volledige lijst met de samenstelling van de werkgroepen rechtstreeks aan het geachte lid overgemaakt.
2. Werd hierbij rekening gehouden met de Cultuurpactwet?

De Werkgroep voor Beeldende Kunst werd samengesteld als volgt.

Willy Juwet: Adviseur-hoofd van Dienst van de Commissie van Advies voor de Beeldende Kunst, namens de Administratie. Herman Baeyens: Voorzitter van de Commissie van Advies voor Beeldende Kunst, Voorzitter. Theo L. van Looij: Adviseur Schone Kunsten, namens Kabinet. Vier kunstenaars, op verzoek van Jack Lang, omdat ze in Frankrijk werkzaam zijn en de Minister op de heen- en terugreis zouden vergezellen. De kunstenaars die de onderscheiding voor hun loopbaan ontvingen in 1982-1983 en in 1983-1984.

Aan die kunstenaars werd de onderscheiding niet toegekend volgens de Cultuurpactwetgeving, maar wel volgens het Advies van de Commissie voor Beeldende Kunst, die zelf samengesteld werd volgens het Cultuurpact. Deze Commissie oordeelde op de verdiensten van de kunstenaars en niet op hun politieke aanhorigheid.

Werkgroep Muziek en Opera:

Juul Anthonissen: Adviseur-hoofd van Dienst, Sectie Muziek, namens de Administratie. Heribert De Caluwe: Voorzitter van het Europees Jaar van de Muziek 1985, Voorzitter. De leidende figuren uit de Nationale Opera, de Opera voor Vlaanderen, de Filharmonie van Vlaanderen, de Koningin Elizabethwedstrijd, het Festival van Vlaanderen,

alsook voorname toondichters werden aangeduid.

Werkgroep Theater en Ballet:

J. Mortelmans : Directeur-generaal, Leidend ambtenaar Kunst en Toerisme
Bob Elzen: Adviseur-Hoofd van Dienst sectie Dramatische Kunsten, namens de Administratie.

Piet Jaspaert : Directeur CC. Hasselt, Voorzitter.

Er werden directeurs en internationale regisseurs genomen, van die gezelschappen, die in het verleden hadden aangedrongen op extra mogelijkheden om Franse regisseurs aan te trekken en er niet alleen concrete plannen voor hadden, maar ook realisaties konden voorleggen.

Verder werden de directeurs van de culturele centra die juist een circuit van Franse Balletten hadden geprogrammeerd, samen met onze internationale regisseurs : Franz Marijnen, Walter Tillemans en Jan Fabre uitgenodigd.

De werkgroep Film en Audio-visuele media:

Bert Podevijn : Wnd. Bestuurssecretaris Sectie Film, namens de Administratie.

René Adams : Voorzitter Selectiecommissie voor Culturele Films, Voorzitter.

Jan Kerremans : Regeringscommissaris, namens Kabinet.

Werden uitgenodigd, die regisseurs of die producenten, die co-producties met Frankrijk hadden lopen.

Werkgroep Boek en Literatuur :

Prof. dr. Marcel Janssens, Voorzitter.

De Commissie van Advies voor Boek en Literatuur werd voltallig uitgenodigd.

Een vertegenwoordiger namens de uitgevers, de importateurs en de boekhandelaars.

Aansluitend op dit alles moet wel gezegd dat het niet gebruikelijk is, en dat het imago van de Gemeenschap zou geschaad worden, mocht bij elke samenstelling van dergelijke werkgroepen, met het oog op een internationale integratie en promotie van onze artistieke sector, op een „weinig discrete manier” gepolst worden naar de politieke en/of ideologische overtuiging van de betrokken kunstenaars.

3. Een verslag van de conclusie van de werkgroepen evenals de eindresolutie wordt eveneens rechtstreeks aan het geacht lid overgemaakt.

Vraag nr. 174
van 11 april 1985
van de heer L. VANVELTHOVEN

Regeringsmededeling door een lid van de Vlaamse Executieve — Toepassing artikel I van de wet van 18.2.1977

Aansluitend op het eerste BRT-televisienieuws van donderdag 4 april ll., kon kijkend-Vlaanderen getuige

zijn van een merkwaardige Regeringsmededeling, verzorgd door Gemeenschapsminister P. Akkermans. Merkwaardig om meerdere redenen :

- a. in tegenstelling tot zijn collega's die de bevolking „rechtstreeks” plegen toe te spreken, gaf de heer Akkermans er de voorkeur aan zich, terdege voorbereid, te laten „ondervragen” door een onbekend gebleven medewerker.
- b. In tegenstelling tot zijn collega's die hun mededeling onder een eerder sobere vorm brengen, gaf de heer Akkermans er de voorkeur aan gebruik te maken van uitvoerig beeldmateriaal, voorzien van begeleidend commentaar door een onbekend gebleven medewerkster, en ondersteund door aangepaste muziek.
- c. In tegenstelling tot zijn collega's die persoonlijk de noodzakelijke boodschap aan de bevolking doorgeven, gaf de heer Akkermans er de voorkeur aan naast zijn eigen belang ook figuranten herhaaldelijk aan het woord te laten.

Gezien bewuste Regeringsmededeling door toevoeging van vernoemde ingrediënten het stelligste inzicht meekreeg van een bijkomende „uitzending door derden” of een vooruitblik op hetgeen commerciële televisie ons in de nabije toekomst zou kunnen bieden, zou het me verheugen antwoord te mogen krijgen op volgende vragen.

1. Kan het de bedoeling zijn dat deze „nouvelle vague” inzake Regeringsmededelingen in de nabije toekomst méér kansen krijgt?
2. Gelden er preciese voorwaarden waaraan een Regeringsmededeling moet of mag voldoen om nog als dusdanig gecatalogeerd te kunnen worden, meer specifiek wat betreft vormgeving, tijdsduur, aard en herkomst van beeldmateriaal, muziek, optreden van medewerkers, optreden van figuranten of geselecteerde personen.
3. Hebben deze geselecteerde personen (waaronder meerdere kinderen) toestemming gegeven om te fungeren in een Regeringsmededeling?
4. Door welke firma werd bewust beeldmateriaal afgeleverd?
5. Welk is de totale kostprijs van deze Regeringsmededeling en uit welk budget werd hiervoor geput?
6. Wordt op deze manier geen afbreuk gedaan aan de oorspronkelijke bedoeling van de wetgever inzake Regeringsmededelingen?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat er op dit ogenblik nog geen specifieke reglementering van kracht is die de mededelingen van de Vlaamse Executieve op radio en televisie regelt.

Tussen de Vlaamse Regering en de BRT bestaat er wel een consensus om, in afwachting van die reglementering, tav de mededelingen die de Vlaamse Executieve op radio en televisie doet mutatis mutandis de regels te hanteren die van toepassing zijn op dergelijke mededelingen van de nationale Regering.

Deze regels zijn vervat in artikel 1 van de wet van 18 februari 1977 houdende de bepalingen betreffende de openbare radio- en televisiedienst (BS 2.3.1977) en in het Koninklijk Besluit van 8 juli 1982 betreffende de uitzending van de mededelingen van de nationale Regering door de instituten belast met de openbare radio- en televisiedienst (BS 18.6.1982). De mededeling van Gemeenschapsminister Akkermans werd conform die regels verstrekt.

Voor een uitvoerig antwoord op de punten 3, 4 en 5 van de vraag dient men zich te richten tot Gemeenschapsminister Akkermans.

Vraag nr. 176
van 11 april 1985
van de heer P. PEETERS

Trefcentrum Elzenhof te Elsene — Werken

Op 13 oktober 1983 vroeg ik de geachte Minister wanneer de dringende brandbeveiligings-, herstellings- en opfrissingswerken aan het trefcentrum Elzenhof in Elsene zouden worden uitgevoerd.

1. Volgens de Minister zou het plaatsen van thermostatische knoppen, het onderhoudswerk aan centrale verwarming en de dakwerken nog eind 1983 of begin 1984 gebeuren.

Zijn al deze werken inmiddels beëindigd?

2. Voor het schilderen van vóór- en achtergevel, de binnenschilderwerken, de vernieuwing van vloerbekledingen alsook de veiligheidswerken zou de Minister, „van zodra de kredieten 1984 bekend waren en rekening houdend met de administratieve kant van dit dossier en voor zover dit zou kaderen binnen het beleid kenbaar gemaakt via de „Richtnota Brussel”, een beslissing nemen.

Inmiddels ging anderhalf jaar voorbij.

Kan de geachte Minister mededelen of al deze werken inmiddels werden uitgevoerd, en zo het antwoord negatief zou zijn, wanneer men dan de werken zou starten?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

1. De beoogde werken aan centrale verwarming en aan het dak werden reeds uitgevoerd. Een nieuw dossier, aanpassingswerken aan de centrale verwarming wordt vastgelegd zodat de uitvoering ervan binnen de kortste tijd kan aanvangen.
2. Voor het schilderen der gevels wordt het bestek aanbestedingsklaar gemaakt door de Algemene Technische Diensten. Indien de kredieten dit toelaten kan de aanbesteding nog voor het verlof uitgeschreven worden, terwijl de werkzaamheden in het najaar kunnen aangevat worden.

Aan het Trefcentrum werden twee klusjesmannen van de NCC permanent toevertrouwd. De dienst voor de coördinatie van de planning van de infrastructuur heeft deze mensen voorzien van de no-

dige materialen, zodat de binnenschilderwerken ver gevorderd zijn. Vloerbekledingen werden reeds aangekocht, en zullen ook door deze ploeg geplaatst worden.

Vraag nr. 177
van 11 april 1985
van de heer P. PEETERS

Jeugdcentrum te Etterbeek — Verbouwingswerken

Op mijn parlementaire vraag van 13 oktober 1983 waarin ik de geachte Minister vroeg hoever het stond met het ontwerp van verbouwingswerken aan het jeugdcentrum te Etterbeek in de Chamberystraat, antwoordde u dat de bouwaanvraag voor een minimaal project werd ingediend en dat men eerlang in aanbesteding zou gaan voor de kleine noodzakelijke verbouwingswerken.

Kan de geachte Minister mededelen hoever het inmiddels, anderhalf jaar later, staat met:

- a. de bouw;
- b. de kleine verbouwingswerken.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid volgende gegevens verstrekken.

- a. Voor wat betreft de verbouwing van de zaalruimten achteraan werd in een eerste fase geopteerd voor een gesloten ruwbouw. De ingenieur stabiliteit heeft in dit verband een sonderingsonderzoek aangevraagd. Zodra de resultaten hiervan in het bezit zijn kan het definitief ontwerp opgemaakt worden.
- b. De kleine verbouwingswerken welke moesten uitgevoerd worden aan het voorgebouw werden alle uitgevoerd of zijn in uitvoering.

— Dakwerken :
aanvang : 20.02.1984 :
einde : 16.03.1984
bedrag: 3 17.843,— F

— Schilderwerken aan de buitenzijde :
aanvang : 17.09.1984 :
einde: 12.10.1984
bedrag: 296.917,— F

— Herstellen van buitenschrijnwerk :
aanvang : 03.09.1984 :
einde : 05.10.1984
bedrag: 156.195,— F

— Elektriciteitswerken :
Hiervoor gebeurde de aanbesteding op 01.03.1985. Het dossier werd op 24.04.1985 overgemaakt aan de controleur van de vastleggingen. Bedrag: 398.976 F.

Vraag nr. 178
van 11 april 1985
van de heer P. PEETERS

Trefcentrum te Ganshoren — Bouwwerken

In 1983 was de afbraak en heropbouw gepland van het oude gedeelte, alsook de nieuwbouw van het mid-dengedeelte van het trefcentrum van Ganshoren. Deze werken gingen echter niet door in 1983.

Op mijn parlementaire vraag van 13 oktober 1983 dienaangaande antwoordde de Minister dat van zo-dra de kredieten 1984 definitief bekend zouden zijn, rekening houdend met de administratieve stand van het dossier, en voor zover dit zou kaderen binnen het beleid, kenbaar gemaakt via de „Richtnota Brussel”, een beslissing zou worden genomen.

Inmiddels verliep anderhalf jaar.

Kan de geachte Minister mededelen of alle oorspronkelijk voorziene (ver-)bouw(-ings-)werken werden uitgevoerd?

Zo het antwoord negatief zou zijn, kan de geachte Minister dan mededelen of definitief van de werken werd afgezien, of wanneer met de werken zal worden gestart?

Antwoord

Hierbij kan ik het geachte lid mededelen dat de oorspronkelijk k voorziene bouwwerken werden aangevan-gen op 6 augustus 1984.

De ruwbouwwerken lopen vermoedelijk tot half juni 1985, waarna onmiddellijk zal gestart worden met de technische uitrustingen.

Alle nodige schikkingen hiertoe werden reeds geno-men.

Vraag nr. 179
van 11 april 1985
van de heer P. PEETERS

Trefcentrum te Haren — Bouw- en onderhoudswer-ken

Op 13 oktober 1983 stelde ik een parlementaire vraag aan de geachte Minister over het trefcentrum van Haren, dat na de aankoop voor 4/5 werd afgebroken en waarvan het resterende 1/5 stond te vervallen. Anderhalf jaar terug kon de Minister niet zeggen wanneer met de heropbouw zou worden gestart aangezien het voorontwerp voor het pand in de Kort-enbachstraat nr. 7 nog moest worden opgesteld in over-eenkomst met de noden van de plaatselijke bevol-king. De onderhoudswerken werden destijds reeds gedeeltelijk uitgevoerd.

Kan de geachte Minister mij een antwoord geven op de volgende vragen.

1. Tot welke conclusie hij is gekomen in verband met de noden van de plaatselijke bevolking?
2. Of in functie van deze noden inmiddels bouw-plannen werden opgemaakt?
3. Wanneer met de werken wordt gestart en hoeveel zij zullen kosten?
4. Of inmiddels alle gevraagde onderhoudswerken aan het resterende 1/5 werden uitgevoerd?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid vol-gende gegevens verstrekken.

1. Volgend bouwprogramma werd vooropgesteld :

— Polyvalente zaal	250 m ²
— Vergaderlokalen (30 m ² , 40 m ² , 50 m ²)	120 m ²
— Polyvalent leslokaal	120 m ²
— Secretariaat	50 m ²
— Archief en kopie	24 m ²
— Cafeteria, inkomhal	60 m ²
Totaal	624 m ²

Hierbij komen nog de technische ruimten, circula-ties, sanitair en berging.

2. Het voorontwerp wordt thans door een door mij aangestelde architect opgesteld.
3. Gezien deze stand van zaken is het op dit ogen-blik onmogelijk te zeggen wanneer met de werken wordt gestart en hoeveel zij zullen kosten.
4. Volgende onderhoudswerken werden uitgevoerd :
  - de waterdichte bepleistering van de zijgevel;
  - de rioleringen werden in orde gebracht;
  - het sanitair werd aangepast.

Thans wordt onderhandeld aangaande het herstellen van de kroonlijsten en de zijmuurafdekkingen alsook over het aanbrengen van een waterkerende laag tegen opstijgend vocht.

Vraag nr. 180
van 11 april 1985
van de heer P. PEETERS

Culturele infrastructuur te Jette — Stand van zaken

Op 13 oktober 1983 stelde ik aan de geachte Ge-meenschapsminister een parlementaire vraag over de culturele infrastructuur te Jette.

Met betrekking tot de bouwvallige huizen in de St.-Pieterskerkstraat, 19-23 antwoordde de Minister dat over de afbraak- en bouwaanvraag door de Overleg-commissie van Jette op 6.9.1983 een negatief advies werd gegeven zodat deze gebouwen bijgevolg niet konden worden afgebroken.

Wat de tuin van deze vier gebouwen betreft, waarvan door de Sociaal-Culturele Raad werd gevraagd dat hij als speelplein zou worden ingericht, deelde de Min-ister mede dat gezien voor de aanleg van de tuin reeds vroeger een afzonderlijk dossier ongunstig werd gead-viseerd door de Overlegcommissie en gezien het ho-gervermelde ongunstige advies, aan de tuin voorlopig niets kon worden gedaan.

Wat tenslotte de bouw van het centraal gelegen tref-centrum betreft, antwoordde de Minister dat, van zodra de kredieten 1984 definitief zouden bekend zijn, hij een beslissing zou nemen, rekening -houdend met de administratieve stand van dit dossier, en voor zover dit zou kaderen binnen het beleid kenbaar gemaakt via zijn „Richtnota Brussel”.

Inmiddels ging anderhalf jaar voorbij.

Kan de geachte Minister mij een antwoord geven op de volgende vragen.

1. Of intussen een nieuwe afbraak- en bouwaanvraag voor de St.-Pieterskerkstraat 19-23 werd ingediend, of het advies ditmaal gunstig was, en zo neen, welke de motivering hiervan was, en zo ja, wanneer men dan de werken zal aanvangen?
2. Of voor de omvorming van de tuinen in speelplein intussen eveneens reeds een nieuwe aanvraag werd ingediend, hoe het advies luidde en wanneer de werken zullen worden aangevat?
3. Wanneer de bouw van het centraal gelegen trefcentrum zal starten, welke functies erin voorzien zijn en hoeveel het zal kosten?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Sinds het ongunstig advies door de Overlegcommissie van Jette van 6.8.1983 werd tot op heden geen afbraak- en bouwaanvraag ingediend.
2. Voor de omvorming van de tuinen in speelplein werd eveneens geen nieuwe aanvraag ingediend.
3. Gezien de moeilijkheden om een afbraak- en bouwvergunning te bekomen, is het momenteel onmogelijk een begindatum te bepalen voor de bouwwerken.

Vraag nr. 181 van 12 april 1985 van de heer P. PEETERS

Trefcentrum te Koekelberg — Verbouwingswerken

Op 13 oktober 1983 stelde ik een parlementaire vraag aan de Minister van Cultuur over de stand van zaken i.v.m. het verbouwingsdossier aan het trefcentrum van Koekelberg.

De geachte Minister antwoordde toen dat de nodige opmetingen werden verricht en dat een aanbestedingsdossier zou worden opgemaakt.

Kan de geachte Minister nu, anderhalf jaar later, mededelen of deze werken inmiddels werden uitgevoerd?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat het hier een beperkte verbouwing betreft waar het vooropgestelde doel niet volledig kan bereikt worden, terwijl de kosten enorm hoog zouden oplopen. Deze infrastructuur laat niet toe een degelijk trefcentrum erin op te bouwen.

Er wordt momenteel uitgekeken naar een andere infrastructuur. De aankoop ervan kan geschieden indien hiervoor de nodige kredieten kunnen vrijgemaakt worden.

Vraag nr. 182 van 12 april 1985 van de heer P. PEETERS

Trefcentrum te Oudergem — Kostprijs en stand van zaken van de bouwwerken

Op mijn parlementaire vraag van 13 oktober 1983 over het ontbreken van culturele infrastructuur voor de Oudergemse Vlamingen antwoordde de Minister dat een terrein werd gevonden waarop, mits enige noodzakelijke aanpassingen, de oorspronkelijke bouwplannen zouden kunnen worden uitgevoerd.

Inmiddels verliep anderhalf jaar.

Kan de Minister mededelen hoever het inmiddels met de bouwwerken staat?

Welke functies werden in het gebouw voorzien en hoeveel bedraagt de kostprijs?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat ik uiteindelijk verplicht ben geweest de oorspronkelijke bouwplannen te verlaten.

Teneinde tegemoet te komen aan de rechtmatige verzuchtingen van de Oudergemse Vlamingen naar eigen culturele infrastructuur, heb ik beslist twee villa's aan te kopen gelegen aan de Vorstlaan nrs. 139 en 141.

Een eerste bedrag werd daarvoor vastgelegd op de begroting van 1984.

Gezien deze goederen evenwel bij gerechtelijke ontegeningsprocedure moeten verworven worden, is het desbetreffende ontegeningsbesluit inmiddels voorgelegd en goedgekeurd door de Vlaamse Executieve.

Het werd voor uitvoering meteen overgemaakt aan de bevoegde administratie.

Vraag nr. 184 van 12 april 1985 van de heer P. PEETERS

Trefcentrum Ten Nude te St.-Joost-ten-Node — Verbouwings- en inrichtingswerken

Op mijn parlementaire vraag van 17 november 1983 betreffende de dringend uit te voeren verbouwings- en inrichtingswerken aan het trefcentrum Ten Nude te St.-Joost-ten-Node antwoordde de geachte Minister dat de bouwvergunning was bekomen en dat de ontwerper werd verzocht het aanbestedingsdossier op te maken.

Inmiddels verstreken 17 maanden.

Kan de geachte Minister mededelen hoever het staat met de werken?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid mededelen dat het desbetreffende aanbestedingsdossier werd opgemaakt en thans onderzocht wordt bij de Algemene Technische Diensten.

Vraag nr. 185
van 12 april 1985
van de heer P. PEETERS

Trefcentrum Nekkersdal te Laken — Dringende vernieuwings- of verbeteringswerken

Op 13 oktober 1983 stelde ik aan de geachte Minister een parlementaire vraag over de dringend uit te voeren vernieuwings- of verbeteringswerken aan het trefcentrum Nekkersdal te Laken.

Reeds jaren worden de mensen die zich in de Sociaal-Culturele Raad Laken en in de vzw Trefcentra inzetten met gesuikerde beloften zoet gehouden.

Hun ontgoocheling is echter des te bitterder.

De Minister antwoordde op mijn vraag dat, van zodra de kredieten 1984 bekend zouden zijn, hij niet zou nalaten, rekening houdend, zowel met de realiteit als met de administratieve stand van het dossier, en voor zover dit zou kaderen binnen zijn globaal beleid ter zake, kenbaar gemaakt in zijn Richtnota Brussel, een beslissing dienaangaande te nemen.

Kan de geachte Minister nu, anderhalf jaar later, mededelen welke beslissing hij heeft genomen?

Zullen de langbeloofde werken worden uitgevoerd, en zo ja, waaruit zullen zij bestaan, wanneer zullen zij worden aangevat en hoeveel zullen zij kosten?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat, gezien de beperktheid van de kredieten, dit centrum thans niet kan verbouwd worden zoals gepland werd.

In overleg met de Administratie voor Onderwijs en Permanente Vorming, de Algemene Technische Diensten en de gebruikers, werd beslist, teneinde de meest dringende noden tegemoet te komen, volgende werken bij prioriteit uit te voeren:

- beveiligingswerken aan de elektriciteit en i.v.m. de brandbeveiliging;
- de sanitaire installatie op het gelijkvloers en de eerste verdieping;
- de verwarmingsinstallatie nakijken en uitbreiden ;
- alle herstellingswerken welke noodzakelijk zijn om de toneelruimte en de ruimte voor bewegingsactiviteiten in orde te stellen.

De aanbestedingsdossiers voor voornoemde werken zijn thans in voorbereiding bij de Algemene Technische Diensten.

Vraag nr. 186
van 12 april 1985
van de heer P. PEETERS

Brussel-Centrum- Val-St.-Lambertgebouw — Bestemming en verbouwingswerken

Op mijn parlementaire vraag van 13 oktober 1983 over de volledige operationalisering van het Culturele

gebouwenpark binnen de Brusselse vijfhoek deelde de geachte Minister m.b.t. het Val-St.-Lambertgebouw mede dat het aanbestedingsdossier voor het uitvoeren van de ruwbouw op basis van een destijds goedgekeurd programma (november 1981) door de architecten was ingediend en dat zijn medewerkers onderzochten of dat programma nog verantwoord was, mede rekening houdend met de inmiddels verworven Beursschouwburg en de overeenkomst met de eigenaar voor het gebruik van het pand Graaf van Egmont.

Anderhalf jaar later stel ik vast dat er weinig of geen evolutie is in het Val-dossier, maar wel heel wat controversen (b.v. de Brecemo-plannen) en onzekerheid.

In het jaarverslag 1984 van de vzw Trefcentra Brussel lees ik: „... Wanneer zal de overheid nu eens eindelijk, zij het minimaal (d.i. proper, veilig, verwarmd en verlicht maken), tot verbouwing overgaan van dit prachtige, schitterend gelgen pand (bij herhaling één van de beste aankopen van Nederlandse Cultuur genoemd)?”

Dit is een vraag die zich alle hoofdstedelijke Vlamingen stellen, ook, en niet in het minst de Hendrik Conscience Club, de grootste Vlaamse jeugdclub uit de Brusselse agglomeratie die, sedert de gedwongen sluiting van de Graaf van Egmont een half jaar terug, dakloos is, maar waarvoor de Minister blijkbaar in het voor 3/4 leegstaand Val-gebouw geen ruimte wil „vrij maken”.

Kan de geachte Minister m.b.t. het Val-gebouw mij het volgende mededelen.

1. Of dit vele mogelijkheden biedende gebouw nu eindelijk zal worden operationeel gemaakt door grote of kleine functionele (aanpassings-)werken?
2. Welke functies in het gebouw zijn voorzien?
3. Welke werken zullen uitgevoerd worden?
4. Wanneer deze werken zullen starten?

Kan de geachte Minister eveneens mededelen waarom de Vlaamse Hendrik Conscience-Club, die zelf de nodige werken wil uitvoeren en zelfs een huur wil betalen, uit dit voor 3/4 leegstaand gebouw wordt geweerd, en dit ondanks het feit dat de Sociale-Culturele Raad gunstig staat tegenover de aanvraag?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat, gezien de budgettaire beperkingen, het mij niet mogelijk is, meer dan de meest dringende werken te laten uitvoeren, met name:

- de afbraak van het glazen dak boven de binnenkoer;
- de renovatie van de toegangspoorten;
- de verhuis van het bureau van de sociaal-culturele raad ;
- een (brandvrije) afsluitbare wand tussen voorbouw en middenbouw;
- wat sfeerverlichting in de zuilenzaal.

Alle opgesomde werken zullen naar alle waarschijnlijkheid voltooid zijn vóór het bouwverlof.

Vraag nr. 187
van 12 april 1985
van de heer P. PEETERS

Cultureel centrum Brussel-Mutsaard — Stand van zaken van de bouwwerken

Een vijftal jaren terug werd door de toenmalige Staatssecretaris een aantal huisjes aangekocht in De Wandstraat te 1020 Brussel. Deze huisjes zouden worden afgebroken om plaats te maken voor een nieuw te bouwen cultureel centrum. Architecten tekenden bouwplannen.

Sedertdien vele beloften, geruchten en onbruikbare, vervallende huisjes.

Kan de geachte Minister mij een antwoord geven op de volgende vragen?

1. Of de definitieve bouwplannen nu klaar zijn?
2. Of een bouwaanvraag werd ingediend en een bouwvergunning werd verkregen?
3. Welke functies werden voorzien in dit te bouwen cultureel centrum?
4. Hoeveel de kostprijs bedraagt?
5. Wanneer de bouwwerken zullen starten?

Antwoord

Hierbij kan ik het geachte lid mededelen dat de architect werkt aan het op punt stellen van het ontwerp-dossier (met het bestek en de raming). Het dossier wordt verwacht in mei 1985, waarna een bouwaanvraag wordt ingediend.

De kostprijs van het project wordt ruim geschat op 50 miljoen frank, excl. BTW.

Het is op dit ogenblik niet mogelijk mee te delen of het project al dan niet een aanvang kan nemen op korte termijn.

Vraag nr. 188
van 12 april 1985
van de heer J. DE MOL

Bescherming van de Dender — Stand van zaken

Een werkgroep ad hoc van de Vlaamse Executieve werd geïnstalleerd om de problemen rond de bescherming van de Dender verder te analyseren. Deze werkgroep organiseerde een „zogenaamde” hoorzitting in Dendermonde.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe dikwijls vergaderde deze vergadering ad hoc van de Vlaamse Executieve reeds?
2. Welke resultaten had de „zogenaamde” hoorzitting op het stadhuis van Dendermonde?

3. Welke voorstellen werden door de werkgroep ad hoc van de Vlaamse Executieve reeds gedaan?
4. Zal deze werkgroep zich uitspreken over de dooi openbare werken voorgestelde nieuwe Vlasmarktbrug?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 12 april 1985 kan ik het geachte lid mededelen dat de werkgroep ad hoc ingesteld door de Vlaamse Executieve voor de bescherming van de Dender slechts éénmaal vergaderde. Deze vergadering leidde niet tot concrete voorstellen of resultaten.

Gelet op de beperkte resultaten die de oprichting van de werkgroep ad hoc heeft bereikt, overweeg ik de mogelijkheid om de werkzaamheden van deze werkgroep niet te laten hernemen.

Vraag nr. 189
van 15 april 1985
van de heer W. PEETERS

Voetbalwedstrijden — Beenbeschermers

Voetbal wordt aanzien als een risico-volle sport. Ik hoef enkel maar te refereren naar het zware ongeval waardoor Maurice De Schrijver, de talentvolle libero van de Rode Duivels en SK Lokeren voor 2 jaar inactief werd.

Ondanks de aanwezigheid van efficiënte beenbeschermers constateren wij herhaaldelijk dat voetballers van alle afdelingen en organisaties, sporten zonder deze bescherming.

In sommige organisaties (KKVS Antwerpen) wordt het gebruik van beenbeschermers verplicht gesteld en voor de aanvang van de wedstrijd gecontroleerd door de scheidsrechter.

Ik meen dat deze verplichting ook zou mogen gelden voor alle voetbalbeoefenaars in competitie, vergelijkbaar met het verplicht dragen van een valhelm bij wielervedstrijden in ons land.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen of hij dergelijke maatregel in overweging kan nemen.

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de, heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid.

Antwoord

De problematiek van kwetsuren als gevolg van lichamelijke contacten in welbepaalde sporten is een aan gelegenheid die naast mijn bezorgdheid ook zeker deze van vele sportfederaties wegdraagt.

Voorlopig is het niet mijn bedoeling om hierin enig decretaal initiatief te nemen.

Dergelijke maatregelen kunnen dan ook voorlopig best nog ressorteren onder de verantwoordelijkheid van de betrokken beoefenaars, hun clubs en of hun federaties.

In dit verband is het mij ondermeer bekend dat de KBVB sinds 1984 de verplichting van beenbeschermers oplegt aan jeugdige spelers tot 14 jaar.

Vraag nr. 190
van 16 april 1985
van de heer W. PEETERS

Buitenlandse correspondenten van de radionieuwsdienst — Stand van zaken

De radio-nieuwsdienst maakt voor haar berichtgeving uit het buitenland veelvuldig gebruik van plaatselijke correspondenten.

Kan de geachte Minister mij mededelen?

1. Wie deze correspondenten zijn?
2. Hoe worden de buitenlanders onder hen aangevonden?
3. Worden de ideologische evenwichten gewaarborgd?
Op welke wijze?
4. Hebben die correspondenten de mogelijkheid ook nog te werken voor andere nieuwsmedia?
Zo ja, dewelke?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Bijgaand vindt het geachte lid de lijst van de buitenlandse correspondenten van de radionieuwsdienst.
2. Onder die buitenlandse correspondenten vindt men bijna geen landgenoten. Slechts weinig Belgische journalisten verblijven in het buitenland.

Derhalve moet de radionieuwsdienst meestal een beroep doen op Nederlandse journalisten die in het buitenland voor Nederlandse persgroepen of omroepen werken.

Zij worden per prestatie betaald.

3. Alle buitenlandse correspondenties vallen uiteraard, net als de eigen berichten, onder de objectiviteitsverplichting.

De eind- of hoofdredacteur waakt over de naleving van die objectiviteit in de buitenlandse bijdragen.

4. Uiteraard staat het de BRT-correspondenten vrij ook voor andere nieuwsmedia te werken.

Bijlage

Buitenlandse Correspondenten Radionieuwsdienst

Naam	Verblijfplaats	Werkterrein
Gabriël Moens	Australië	Australië
Willem Van Kemenade	Hong Kong	Zuid-Oost-Azië
Dirk Vertongen	Canada	Canada
Jan Thielen	Bogota	Colombia

Naam	Verblijfplaats	Werkterrein
Jan Luyten	Luxemburg	Europa
Jan Drummen	Frankrijk	Frankrijk
Joost De Ruyter	Frankrijk	Frankrijk
Ab Courant	Griekenland	Griekenland
Roger Simons	Groot-Brittannië	Groot-Brittannië
Roger Van Der Velden	Ierland	Ierland
Marcel Kupferschmidt	Israël	Israël
Rob Simons	Israël	Israël
Hein Ten Kortenaar	Italië	Italië
Rudi Simon-Cohen	Italië	Italië
Koert Lindijer	Kenia	Kenia
Ferry Versteeg	Mexico	Mexico
James Dorsey	Turkije	Turkije & Midden-Oosten
Jan Keulen	Libanon	Libanon
Kees Middelfoff	Nederland	Nederland
Paddy Van Der Baan	Nederland	Nederland
Dirk Van Der Sijpen	Nicaragua	Nicaragua & Centraal-Amerika
Rudy Mondelaers	Oost-Berlijn	Oost-Duitsland
Koen Corver	West-Berlijn	West-Berlijn
Hettie Kopp-Hessels	West-Duitsland	West-Duitsland
André Herter	West-Duitsland	West-Duitsland
A. E. Ernste	Portugal	Portugal
Robert Bosschart	Spanje	Spanje
Gerrit Jan Hoek	Spanje	Spanje
Bernard Hammelburg	Verenigde Staten	Verenigde Staten
Benno Groeneveld	Verenigde Staten	Verenigde Staten
Ton Gerrits	Zimbabwe	Zuid-Afrika
Sibold Van Ketel	Zuid-Afrika	Zuid-Afrika
Jos Schunck	Brazilië	Brazilië & Argentinië
Henk Ruysenaars	Zweden	Zweden
Otto Gobius	Zwitserland	Zwitserland

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 50
van 12 april 1985
van de heer J. DE MOL

Waterdistributiemaatschappijen — Druk en debiet

Krachtens de wet zijn de waterdistributiemaatschappijen verplicht een toereikende en regelmatige druk en debiet te verzekeren (KB van 24.4.1965, gewijzigd door het KB van 6.5.1966).

Op sommige plaatsen zijn er tekortkomingen op het vlak van druk en debiet die al jaren duren, wat flagrant in strijd is met de wettelijke verplichting. Heel wat maatschappijen verklaren zich niet verantwoordelijk bij een onderbreking van de levering of drukverschillen, wat volkomen strijdig is met de verplichting die hen door de wet opgelegd wordt.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Gezien de monopoliepositie van de distributiemaatschappijen heeft de consument meestal geen

verhaal tegen wantoestanden. Welke stappen heeft de Minister reeds ondernomen om de distributiemaatschappijen hun wettelijke verplichtingen te doen naleven?

3. Hoeveel klachten werden het voorbije jaar tegen watermaatschappijen ingediend langs gerechtelijke weg? Aan hoeveel klachten werd gevolg gegeven?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Het koninklijk besluit van 24 april 1965 betreffende voor de voeding bestemd water verleent bepaalde ambtenaren van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin een controlerecht met het oog op de toepassing van de ter zake geldende voorschriften door zowel de publiekrechtelijke als de privaatrechtelijke exploitanten van een waterleidingsnet.

Ik meen dan ook dat het geachte lid zijn vraag moet richten tot mijn collega van de Vlaamse Executieve die nu de desbetreffende bevoegdheden uitoefent, en wiens administratieve diensten de hogervermelde controletaak verrichten.

Vraag nr. 52 van 12 april 1985 van de heer J. DE MOL

Waterdistributie — Betaling achterstal doos nieuwe huurders

De rekeningen van het water moeten volgens het reglement door de huurder of de eigenaar betaald worden aan de distributiemaatschappijen. Als deze last voor de huurder is, blijft de eigenaar waarborg voor de betaling. Als een huurder verdwijnt zonder achterstallige schulden te betalen, blijft hetzelfde principe van toepassing. In de praktijk verlopen de zaken soms anders. Als de eigenaar de openstaande rekening niet betaalt, is de nieuwe huurder verplicht te betalen om een onderbreking van de voorziening te voorkomen, alhoewel hij helemaal niet aansprakelijk is voor de schulden van zijn voorganger.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan een waterdistributiemaatschappij de watervoorziening afsluiten in het geval dat de niet betaalde rekeningen ten laste zijn van een vorige huurder of de eigenaar die het pand niet bewoont?
2. Kan de nieuwe huurder op één of andere wijze aansprakelijk gesteld worden voor de schulden van zijn voorganger?
3. Hoe kan in bovenvermeld geval de schuld afgewenteld worden op de eigenaar zonder dat de nieuwe huurder het slachtoffer kan worden van het niet betalen van de schuld door de eigenaar?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Het schorsen van de watervoorziening als sanctie bij wanbetaling wordt geregeld door de contractuele bepalingen die opgenomen zijn in de overeenkomst tussen de exploitant van het waterleidingsnet, de eigenaar en eventueel de bewoner van het betrokken pand. De desbetreffende bepalingen lopen niet steeds parallel.

Ik kan zodoende niet rechtstreeks antwoorden op de gestelde vraag. Indien het geachte lid een welbepaald geval op het oog heeft, verzoek ik hem mij meer concrete gegevens te bezorgen. Ik ben er alleszins van overtuigd dat de distributiemaatschappijen zich strikt houden aan de wettelijke en contractuele voorschriften.

Vraag nr. 55 van 24 april 1985 van de heer J. DE MOL

Leerlingen vervoer — Tussenkost gemeente in de kosten

In uitvoering van artikel 13 van de wet van 15 juli 1983 houdende oprichting van de Nationale Dienst voor Leerlingenvervoer wordt in verschillende gemeenten een gemeenschappelijk leerlingenvervoer ingericht.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de gemeente financieel tussenkomen in de kosten van het gemeenschappelijk leerlingenvervoer? Moet dit eventueel gebeuren met een tussenkost bij de bijdrage of als globale tussenkost?
2. Geldt deze tussenkost alleen voor de leerlingen van het gemeentelijk onderwijs of ook voor andere netten?
3. Wanneer de gemeente de kosten draagt voor het vervoer van de leerlingen van het gemeentelijk onderwijs, mag ze dan verplicht worden een gelijkaardige bijdrage aan de andere netten toe te kennen?
4. Is het verlenen van een tussenkost aan andere netten dan het gemeentelijk onderwijs aangetast door onwettelijkheid?
5. Wat is de praktijk die in de meeste gemeenten wordt toegepast?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te melden.

De toepassingsmodaliteiten van het gemeenschappelijk leerlingenvervoer, ingericht in uitvoering van artikel 13 van de wet van 15 juli 1983 houdende oprichting van de Nationale Dienst voor Leerlingenvervoer, behoren tot de bevoegdheid van de Minister van Onderwijs.

Gelet op het recent karakter van dit gemeenschappelijk vervoer, beschik ik niet over voldoende gegevens betreffende de concrete toepassing in de verschillende gemeenten van het Vlaamse Gewest.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN
WELZIJSZORG

Vraag nr. 43
van 12 april 1985
van de heer P. BREYNE

Rustoorden voor bejaarden — Functie van boekhouder

Mijn vraag betreft de toepassing van het KB van 15 december 1978 waarbij aan de OCMW's de verplichting opgelegd wordt het „boekhoudkundig plan” toe te passen voor de rustoorden van bejaarden met minstens 40 bedden, en dit vanaf 1 januari 1980.

Op 11 maart 1980 stelde ik hieromtrent volgende schriftelijke vraag aan de toenmalige ter zake bevoegde nationale minister (Kamer, vraag nr. 128 bis): „Kan er door het OCMW een overgangsmaatregel bepaald worden waarbij aan het in dienst zijnd personeelslid — dat reeds de boekhoudingsdienst van het OCMW en vanaf 1 januari 1980 de analytische boekhouding van een rustoord verzekert — de graad van „boekhouder” toegekend wordt, zonder dat kwetsieve personeelslid in het bezit is van enig diploma van boekhouder?”. Het antwoord luidde: „Ik heb er geen bezwaar tegen dat voor de personeelsleden met een minder gunstig geldelijk statuut die op 1 januari 1980 „titularis” waren van de betrokken graad, zonder evenwel te beantwoorden aan de vastgestelde benoemingsvereisten „de vastgestelde weddeschalen toegepast worden ten vroegste op 1 januari 1980”.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen of zij de interpretatie van haar voorganger kan bevestigen.

Zo ja, dan had ik graag vernomen hoe de zinsnede „op 1 januari 1980 titularis van de graad boekhouder” dient geïnterpreteerd te worden wanneer deze „graad” in de hypothese van de vraagstelling, op dit ogenblik niet voorzien was in de personeelsformatie, maar een personeelslid in feite deze functie uitoefende en vanaf 1 januari 1980 verder de analytische boekhouding van een rustoord verzekert.

Antwoord

Hierbij heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat ik het antwoord van de toenmalige Minister van Volksgezondheid en Leefmilieu op zijn vraag nr. 128 bis d.d. 11 maart 1980 volledig kan onderschrijven.

Uit voornoemd antwoord mag evenwel niet worden afgeleid dat aan een personeelslid dat op 1 januari 1980 in feite de boekhouding van een rustoord voerde, zonder titularis te zijn van de graad van boekhouder, de weddeschaal verbonden aan die functie zou mogen toegekend worden.

Zulks is a fortiori niet mogelijk wanneer deze functie niet voorzien is op de personeelsformatie.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTE-
LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
NATUURBEHOUD

Vraag nr. 112
van 12 april 1985
van de heer J. DE MOL

Intercommunale DDS — Beteugeling overtredingen

Reeds meermaals werd de intercommunale DDS betraapt op overtredingen van het gewestplan en van het betoelagingsbesluit van 24.12.1976. In augustus 1984 werden weer opnieuw overtredingen vastgesteld. Een vijfhonderdtal eiken werden geveld en aanzienlijke hoeveelheden materiaal van de verkleiningsinstallatie van de intercommunale DDS werden er gestort.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hebben uw diensten kennis van deze overtredingen? Wat werd er naast het opmaken van een proces-verbaal nog bij komend gedaan?
2. Meent u niet dat de voortdurende overtredingen van het gewestplan Dendermonde en van het betoelagingsbesluit van 24.12.1976 door de intercommunale, een streng optreden noodzakelijk maken?
3. Meent u niet dat het voortdurend overtreden van het betoelagingsbesluit een terugvorderen noodzakelijk maakt?
4. Wordt het niet hoog tijd om het gebied het statuut van landschapspark te geven?

Antwoord

Aansluitend bij mijn voorlopig antwoord in verband met bovenvermelde aangelegenheid heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat ik mijn akkoord heb betuigd met „het verzoeningsvoorstel” zoals door AROL uitgewerkt in overleg met de stuurgroep, waarin alle betrokken partijen vertegenwoordigd waren.

De concrete inhoud en draagwijdte van dit verzoeningsvoorstel zal thans via de gemeentelijke plannen van aanleg en na consultatie van alle adviserende organen nader uitgewerkt en wettelijk vastgelegd worden.

Vraag nr. 116
van 23 april 1985
van de heer L. VANHORENBEEK

Toepassing artikel 21 wet van 29.3.1962 — Bezwaarschriften tegen gemeentelijk BPA's

Mag ik vernemen of verenigingen al of niet een rechtspersoonlijkheid dienen te bezitten om een bezwaarschrift in te dienen tegen een gemeentelijk BPA, dat in openbaar onderzoek gesteld werd?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het vierde lid van artikel 21 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, spreekt enkel van bezwaren en opmerkingen, zonder nadere specificering van diegenen die deze bezwaren of opmerkingen formuleren. Aangenomen wordt dat eenieder bezwaren en opmerkingen kan indienen. In deze context heeft het dan ook geen belang of een vereniging al dan niet rechtspersoonlijkheid heeft om bezwaar in te dienen. Indien een vereniging geen rechtspersoonlijkheid bezit en bezwaar indient wordt normaliter de ondertekenaar van het bezwaarschrift aanzien als de bezwaar-indiener.

**Vraag nr. 117
van 24 april 1985
van de heer J. DE MOL**

Onbebouwde percelen — Stand van zaken inzake inventarisatie door AROL

Op mijn vraag nr. 95 van 15 februari 1984 hebt u enige informatie medegedeeld over de stand van zaken betreffende de inventarisatie van de onbebouwde percelen. De heer H. Suykerbuyk diende op 27 november 1984 een voorstel van decreet tot opheffing van de verplichting voor de gemeenten die inventaris bij te houden, in. Deze visie wordt door u onderschreven.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoever staat het nu met de inventarisatie op AROL? Kunnen of zullen de resultaten gepubliceerd worden?
2. Wanneer voorziet u de publikatie en in welke vorm en verspreidingsgraad zal dit gebeuren?
3. Speelt het feit dat de dienst Planning en Coördinatie kwantitatief en kwalitatief onbemand is hierbij een rol?
4. Steunt u werkelijk het idee dat deze inventaris zinloos is of wilt u alleen de onkunde camoufleren om deze voor de beleidsvoorbereiding en -toetsing te gebruiken?
5. Kan er uitgelegd worden hoe het mogelijk zal zijn een wetenschappelijk onbemand structuurplan voor Vlaanderen op te maken, zonder kennis van of zonder rekening te houden met deze essentiële primaire inventarisgegevens?
6. Wordt er aan surveygegevens bij dit planningsconcept geen betekenis **meer gegeven**?
7. Ik begrijp dat het voor u en voor de gemeenten gemakkelijker is uitspraken te kunnen doen over grondbehoeften in Vlaanderen of in de gemeenten zoals b.v. over aansnijdingen van woonuitbreidingsgebieden, zonder zicht op de realiteit dat er $\pm$ 1 miljoen onbebouwde bouwpercelen voorhan-

den zijn. Acht u de gemeenten thans in staat zicht te hebben op hun eigen planning en woonbehoeften als velen er nog niet in slagen een ordinaire inventaris bij te houden?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De inventaris der onbebouwde percelen wordt opgemaakt door de gemeente en niet door AROL.

Paragraaf 2 van art. 63 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, bepaalt dat elke persoon die erom verzoekt, ter plaatse inzage kan nemen van de inventaris.

Ik verwijs daarbij naar mijn antwoord op punt 1 van de parlementaire vraag nr. 196 van 8 september 1983 van het geachte lid.

De publikatie van deze plaatselijke gegevens is een aangelegenheid van de plaatselijke besturen. Zij oordelen of dergelijke publikatie nodig is of niet. De wet legt dergelijke verplichting op.

Gelet op de grote kosten die gepaard gaan met de publikatie van deze inventaris, en het feit dat het om plaatselijke gegevens gaat, die bovendien dagelijks kunnen evolueren, wordt deze publikatie door toedoen van het gewest niet overwogen.

2. Zie punt 1.
3. Zie punt 1.
4. Betreffende de waarde van de inventaris verwijs ik naar mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 184 van 1 september 1983 van de heer H. Suykerbuyk.
5. Het Structuurplan voor Vlaanderen wordt opgevat als een beleidsplan op niveau van Vlaanderen. Daardoor zijn basisgegevens nodig voor zover deze van belang zijn op dit niveau.
Het is daarbij niet de bedoeling af te dalen tot op niveau van de kadastrale percelen in elke gemeente.
6. Zie punt 5.
7. Op dit ogenblik hebben talrijke gemeenten reeds initiatieven genomen m.b.t. het opstellen van een beleidsplan. Deze beleidsplannen zijn reeds nuttige instrumenten bij het beoordelen van concrete gevallen.

**Vraag nr. 118
van 24 april 1985
van de heer J. DE MOL**

Mini-decreet van 28 juni 1984 — Toepassing en tewerkstellingseffect

In meerdere verklaringen stelde de Gemeenschapsminister dat door de toepassing van het mini-decreet er 10.000 nieuwe werkplaatsen zouden gecreëerd worden in Vlaanderen.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is dit een boutade of op welke concrete gegevens is dit gebaseerd?
2. Zijn er reeds statistieken opgemaakt van de mini-decreettoepassingen?
3. Er zijn mij reeds meerdere gevallen bekend waar door toepassing van het minidecreet uitbreidingen toegestaan werden vanuit een industriezone naar een landbouwzone met alleenstaande fabrieksentiteiten die evengoed naar andere industriezones konden verwezen worden. Een bedrijf dat met nieuwe entiteiten wil uitbreiden, zal bij verhindering omwille van de volgebouwde industriezone zich toch ergens anders vestigen. Dit is een economische wetmatigheid.

De open ruimten en de landbouwgronden zijn het eerste slachtoffer van deze politiek. Vindt u ook niet dat de rechtszekerheid voor de omwonenden hierdoor in het gedrang komt? Immers wordt met de bezwaren uit het openbaar onderzoek toch geen rekening gehouden, want de niet bewezen zoegezegde tewerkstelling primeert.

Het advies van de Minister van Landbouw is ook in werkelijkheid maar een formaliteit. Voor de ambtenaren is er altijd wel ergens een argument te vinden tot rechtvaardiging van hun gunstig advies. De ambtenaren weten trouwens ook dat in de politieke beroepsuitspraken na de nodige tussenkomsten gunstige beslissingen vallen over de toepassingen van het minidecreet. Heeft u reeds negatieve beslissingen hierover genomen of voorgesteld?

Antwoord

Gevolggend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Er kan verwezen worden naar mijn antwoord verstrekt op de parlementaire vraag nr. 177 van 9 juli 1984 en nr. 192 van 3 augustus 1984 beide van de heer F. Geyselings.
2. Bij het opstellen van de statistieken werd geen onderscheid gemaakt al naargelang de opeenvolgende wijzigingen, waarvan het decreet van 28 juni 1984 er één is, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de 'ruimtelijke ordening.
3. Teneinde de rechtszekerheid en de openbaarheid te vergroten heeft de wetgever zelf de nodige maatregelen in het decreet ingeschreven: aanvragen tot ver- of herbouwing of uitbreiding worden onderworpen aan een openbaar onderzoek en de beslissing, hetzij negatief hetzij positief moet gemotiveerd worden.

Zoals reeds gesteld onder punt 2 wordt in de statistieken geen onderscheid gemaakt al naargelang het de toepassing geldt van één of andere wijziging of de oorspronkelijke tekst van de wet van 29 maart 1962.

Vraag nr. 119 van 24 april 1985 van de heer J. DE MOL

Moerasgebied „De Ham” — Beroep tegen de vergunning van de Bestendige Deputatie

Het moerasgebied „De Ham” werd in 1981 samen met de omliggende „Scheldemeersen” als landschap beschermd. Eind 1982 begonnen de eigenaars met uitgebreide reliëfwijzigingen terwijl OVAM in maart 1984 een vergunning voor het opspuiten van slib goedkeurde.

Op onze vraag nr. 98 van 12 maart 1985 deelde u mee dat de Bestendige Deputatie op 24 februari 1984 een bouwvergunning verleende. De gemachtigde ambtenaar tekende hiertegen beroep aan.

Wat zijn de resultaten van dit beroep geweest?

Antwoord

Aangezien het gaat om een particulier geval zal rechtstreeks aan het geachte lid geantwoord worden.

Vraag nr. 120 van 26 april 1985 van de heer J. GABRIELS

Detailhandelvevestigingen in periferie — Stand van zaken en beleidsopties

Het tegengaan van perifere detailhandelvevestigingen is vooral van belang om goed functionerende stadscentra in stand te houden. M.a.w. men zou een zodanig ontwikkeld beleid tot stand moeten brengen dat detailhandel wordt uitgeoefend in bestaande en daarvoor bestemde winkelgebieden. Immers door de toenemende ontwikkeling van omleidingswegen rond steden en gemeenten is er in de loop der jaren een inplanting ontstaan van perifere detailhandelvevestigingen. Men kan zich de vraag stellen of dit een ontwikkeling is die moet verder gezet worden. In het kader van dorpsherwaardering en stedelijke renovatie is dit geen gelukkige ontwikkeling.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Hoeveel vestigingen zijn er in de periferie bijgekomen sinds 1970 in stedelijke gebieden?

Om hoeveel oppervlakte gaat het in dit geval en welk soort handel betreft het hier?

2. Welk standpunt neemt de Minister in ten aanzien van de vestiging van detailhandelvevestigingen aan de periferie?

Wordt hierin een terughoudend beleid gevoerd of wordt dit nog versterkt?

3. Welke procedure moet doorlopen worden in geval van vestiging van bedrijven met een grote oppervlakte?

Mag ik daarover de juiste informatie ontvangen?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Mede door het feit dat het begrip „periferie” geen begrip is dat statistisch is omschreven, bestaan geen statistieken omtrent het aantal bouwvergunningen van handelsvestigingen in functie van de ligging ten opzichte van het stads- of dorpscentrum.
2. Wat de algemeenheid betreft, heeft de distributiesector betrekking op zeer uiteenlopende vestigingen zowel naar grootte als naar variëteit.

Een groot-distributiebedrijf waar een zeer gevarieerde reeks goederen in detail worden verkocht heeft uiteraard een grotere ruimtelijke impact dan bijvoorbeeld een kleine buurtwinkel.

In het algemeen kan worden gesteld dat vestigingen die vallen onder toepassing van de wet van 29 juni 1975, een grote ruimtelijke weerslag hebben.

Aanvragen voor dergelijke vestigingen worden wat het socio-economisch aspect betreft, onderzocht door het sociaal-economisch comité, waarin AROL vertegenwoordigd is.

Vanuit oogpunt van ruimtelijke ordening wordt elke aanvraag onderzocht rekening houdend met de planologische en stedenbouwkundige aspecten, waarbij een aantal plaatsgebonden factoren een rol spelen zoals de ligging, de inplanting, de toegangen, het bouwvolume, de bouwmaterialen.

3. Handelsvestigingen die een bepaalde grootte overtreffen vallen onder toepassing van de hogergeciteerde wet van 29 juni 1975 op de handelsvestigingen.

Het betreft een nationale wet, waarvan de toepassing ressorteert onder de bevoegdheid van de Minister van Economische Zaken.

Vraag nr. 122
van 30 april 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Lierse polder — Ajbakening bevoegdheden na regionalisering

Ik wens terug te komen op mijn parlementaire vraag nr. 10 van 31 oktober 1984 in verband met de Lierse Polder inzake financiële middelen, werking en overleg met Polderbestuur.

In het antwoord werd mij medegedeeld dat de vragen 1 en 2 die in deze parlementaire vraag voorkomen een aangelegenheid betreft die volgens uw inziens tot de bevoegdheid van de Minister van Openbare Werken behoort, vermits ze volgens uw inlichtingen uitsluitend verband houden met de uitvoering van werken waarop de dijkenwet van 18 juni 1979 van toepassing is.

Dezelfde vragen 1 en 2 werden reeds op 14 september 1984 gesteld met mijn parlementaire vraag nr. 295 aan de Minister van Openbare Werken. Bij de aan-

vang van zijn antwoord wijst hij mij erop dat sinds de regionalisering zijn departement niet langer meer bevoegd is en dat de Vlaamse Executieve de voorgedij uitoefent op de polders en wateringen.

Kan de Minister nog eens zijn bevoegdheden herzien en mij dan zijn antwoord mededelen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat mijn bevoegdheden zijn vastgelegd bij de Bijzondere Wet houdende hervorming der instellingen van 8 augustus 1980 (BS 15.8.80) meer speciaal art. 6, § 1 III 10e met name: „De polders en wateringen, met uitzondering van de dijken”.

Vraag nr. 123
van 2 mei 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Provinciaal domein „Vrieselhof” te Oelegem — Maatregelen tegen illegale boomkappingen en verbouwingen

Te Oelegem ligt het provinciaal domein „Vrieselhof” dat volgens het gewestplan tot de natuurzone behoort. In dit domein werd in het voorjaar van 1984 een oppervlakte van méér dan 1.000 m² jonge eikebomen kaal gekapt, zonder vergunning. Niettegenstaande tussenkomsten van de gemeentelijke politie en andere personen om de werkzaamheden te stoppen werd tijdens de maand juli op dit terrein, zonder enige officiële toelating, funderingswerken uitgevoerd, heel waarschijnlijk voor de aanleg van tennisvelden.

Eind 1984 werden nog een aantal grote beuken geveld, werden stortbaden gebouwd en een speciale oprit aangelegd.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Werd er toelating verleend:
  - a. voor het vellen van 1.000 m² jonge eikebomen?
  - b. voor het vellen van een aantal grote eikebomen?
  - c. voor de aanleg van funderingen en een oprit en de bouw van stortbaden in het domein „Vrieselhof”?
2. Welke maatregelen zult u treffen:
  - a. om verdere aftakeling van het domein „Vrieselhof” te Oelegem te voorkomen?
  - b. tegen hen die deze werken op illegale wijze uitvoerden of lieten uitvoeren?

Antwoord

Als antwoord op de gestelde vraag, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

- a. Wat betreft het vellen van 1.000 m² jonge eikebomen in het domein „Vrieselhof” is ons niets bekend.

Door het Provinciebestuur van Antwerpen, eigenaar van het domein, werd mij bevestigd dat op haar grondgebied enkel normale schaarhoutkappingen zijn gebeurd en dit volgens een beheersplan van het Bestuur van Waters en Bossen.

In het kader van de bedrijfsregeling is jaarlijks een dunningskapping vereist, maar het zou hier gaan om schaarhout waarin mogelijk jonge eikeboompjes bevonden werden.

Er zijn wel kappingen gebeurd achter het provinciaal domein op gronden toebehorend aan het Ministerie van Openbare Werken, welke onteigend zijn voor het gepland tracé van het duwvaartkanaal. De vorige eigenaar beschikt evenwel nog over deze gronden.

Het is vermoedelijk op deze terreinen dat ook aanvang werd genomen tot het aanleggen van tennisterreinen.

Gelet op het feit dat op die plaats geen juiste gebiedsafbakening te vinden is zou men kunnen vermoeden dat deze gronden eveneens behoren tot het domein „Vrieselhof”.

Dit werd mij aldus ten stelligste bevestigd door het Provinciebestuur.

b. Voor het vellen van 8 grote eikebomen werd een vergunning afgegeven op 15 mei 1984.

c. — Voor de aanleg van funderingen voor de aanleg van tennisterreinen werd geen vergunning afgegeven en werd ook geen bouw-aanvraag ingediend. Voor deze werken werd door de bevoegde politiecommissaris van de gemeente Ranst verbod opgelegd om de werken nog verder te zetten. De werken liggen derhalve stil. Aan de politiecommissaris werd gevraagd een nieuw onderzoek in te stellen en indien nodig zal PV opgesteld worden.

— Wat betreft de oprit, in het domein „Vrieselhof”, werd mij meegedeeld dat hier grind werd gestort en achteraf uitgespreid voor de verharding van een wandelweg.

Deze verharding was absoluut noodzakelijk om toegang te kunnen geven naar de hovenierswoning.

— In 1983 werd een bouwtoelating verleend aan het Provinciebestuur voor de restauratie en verbouwing van de vroegere hovenierswoning.

In dit gebouw werden inderdaad stortbaden en sanitair aangelegd, ten behoeve van het plaatselijk personeel.

In een later stadium zal dit gebouw ook gedeeltelijk dienstig worden voor de woonst van de conciërge.

2. a. Het provinciaal domein „Vrieselhof” valt derhalve onder de bevoegdheid van het Provinciebestuur, dat ook verantwoordelijk is voor het normale onderhoud en het toegankelijk stellen voor het publiek, dat onvermijdelijk gepaard gaat met bepaalde handelingen en werken, waarvoor het Provinciebestuur telkens

de nodige toelatingen of vergunningen aanvraagt.

b. Door de politiecommissaris van Ranst wordt nauwlettend toegezien of er nog enige werken zonder vergunningen worden uitgevoerd, zo ja, zullen de wettelijke bepalingen van kracht worden.

**Vraag nr. 124
van 2 mei 1985
van de heer F. GEYSELINGS**

Bescherming Abdij van Nazareth te Lier — Beteugeling overtredingen

Ik wens terug te komen op mijn parlementaire vraag nr. 337 dd. 31 augustus 1984 in verband met de beteugeling van de inbreuken na de bescherming van de Abdij van Nazareth te Lier waarop mij medegedeeld werd dat bij de stad Lier werd aangedrongen om proces-verbaal op te maken tegen de begane overtredingen.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. of door de stad Lier inmiddels een proces-verbaal in dit verband werd opgesteld en zo ja, wanneer?
2. Wat hij verder zal ondernemen om nieuwe overtredingen in dit gebied te voorkomen (aanleg van minigolf, zes tennisterreinen met nutsvoorzieningen, optrekken lokaal, enz.)?
3. Of er eigenaars van een stuk grond van de Abdij van Nazareth op dit moment al of niet een bouw-aanvraag voor een of andere uitvoering hebben ingediend en zo ja, wanneer en voor welke werken?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In verband met in de rubriek vermelde aangelegenheid, kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Voor de aanleg van een parking in steenslag werd door de dienst van Stedebouw een proces-verbaal opgesteld op 11 april 1985.

Eveneens werd proces-verbaal opgesteld dd. 11 april 1985, voor het aanbrengen van nieuwe funderingen, vernieuwen en verstevigen van bestaande funderingen aan een bestaand gebouw dat voor een groot gedeelte is ingestort en/of afgebroken, het vellen van bomen en verwijderen van de stronken en nivelleren van het perceel naast voormeld gebouw, het dempen van een bestaande slotgracht over een lengte van ca. 10 m.

Door het college van Burgemeester en Schepenen zal onderzocht worden welke herstelmaatregelen kunnen opgelegd worden.

2. en 3. Er is tot op heden nog geen bouw-aanvraag ingediend voor bepaalde voorzieningen waarvan u

melding maakt, zoals aanleg van minigolf, zes tennisvelden, lokaal enz.

Er werd mij ten stelligste bevestigd dat sinds het opstellen van het proces-verbaal geen verdere overtredingen werden vastgesteld. Door de bevoegde diensten zal nauwlettend toegezien worden op een eventuele nieuwe overtreding.

Pas dan kan maar opgetreden worden.

Vraag nr. 125
van 3 mei 1985
van de heer C. DE CLERCQ

Bouwen van koelcellen door private begrafenisondernemingen — Bouwvergunning

Welke voorwaarden inzake Stedebouw en Ruimtelijke Ordening worden opgelegd tot het bekomen van een bouwvergunning tot oprichting van koelcellen door private begrafenisondernemingen?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende antwoorden.

In het kader van de wet op de stedebouw zijn geen bijzondere wettelijke bepalingen vastgesteld met betrekking tot het bouwen van koelcellen bij een begrafenisonderneming.

Dit houdt in dat in geval van een bouw aanvraag deze onderzocht wordt met inachtnaam van de gebruikelijke stedebouwkundige en planologische criteria die bij elke bouw aanvraag worden gehanteerd. Kunnen hieronder vermeld worden: de bepalingen van het gewestplan, wat de planologische aspecten betreft en de inplanting, het karakter van de omgeving, het bouwvolume, de bouwmaterialen, de eventuele stroken van niet bebouwing, de parkeergelegenheden, e.a., de bepalingen van de verkavelingsvergunning of het BPA zo de aanvraag hierin is gelegen.

Indien het om een particulier probleem gaat stel ik voor dat belanghebbende, wat de stedebouwkundige aspecten aangaat, een stedebouwkundig attest nr. 2 zou aanvragen via de gemeente.

Ik vestig er de aandacht op dat naast de bouwvergunning mogelijks nog andere vergunningen in het kader van andere wetten of reglementen nodig zijn.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 36
van 26 april 1985
van de heer J. GABRIELS

Leden Vlaamse deelregering — Informatieve functie

Informatie en openbaarheid zijn twee elementaire begrippen die te maken hebben met een vorm van behoorlijk bestuur. Op gemeentelijk vlak zijn er de laatste jaren talrijke initiatieven genomen om op dit terrein het beleid en de werking van het bestuur dicht bij de bevolking te brengen.

Informatie kan daarbij uitgelegd worden als een actief recht dat het bestuur bewust hanteert of als een passief recht waar de burger gebruik van kan maken.

Openbaarheid is een essentieel onderdeel om informatie te bekomen die van belang is bij het beoordelen van projecten die te maken hebben met de directe leefomgeving van de burger in al zijn aspecten.

Het is algemeen bekend dat ambtenaren, vaak in opdracht van de Minister, op dit terrein de grootste terughoudendheid in acht nemen en de burger vaak op zijn nieuwsgierigheid laten.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen:

1. Waaruit bestaan de huidige kanalen binnen uw departement die te maken hebben met het verstrekken van informatie aan de bevolking? Mag ik hiervan een overzicht, hetzij van de verschillende diensten van uw departement?
2. Hoeveel geld en mankracht wordt jaarlijks ingeschakeld in het verstrekken van informatie aan de burger?
3. Zijn er binnen uw kabinet of binnen de administratie ambtenaren die speciaal opgeleid zijn om de functie van informatieambtenaar te vervullen?
5. Welke wetgevende initiatieven heeft u sinds 1981 ondernomen om deze openbaarheid in concreto te realiseren?
6. Welke richtlijnen zijn van toepassing bij uw diensten op het vlak van openbaarheid van bestuur en inspraak van de bevolking?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse Gemeenschapsministers.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het antwoord op deze vraag zal verstrekt worden door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

R. DE WULF
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZOND-
HEIDSBELEID

Vraag nr. 25
van 15 april 1985
van de heer W. PEETERS

Voetbalwedstrijden — Beenbeschermers

Voetbal wordt aanzien als een risico-volle sport. Ik hoef enkel maar te refereren naar het zware ongeval waardoor Maurice De Schrijver, de talentvolle libero van de Rode Duivels en SK Lokeren voor 2 jaar inactief werd.

Ondanks de aanwezigheid van efficiënte beenbeschermers constateren wij herhaaldelijk dat voetballers, van alle afdelingen en organisaties, sporten zonder deze bescherming.

In sommige organisaties (KKVS Antwerpen) wordt het gebruik van beenbeschermers verplicht gesteld en

voor de aanvang van de wedstrijd gecontroleerd door de scheidsrechter.

Ik meen dat deze verplichting ook zou mogen gelden voor alle voetbalbeoefenaars in competitie, vergelijkbaar met het verplicht dragen van een valhelm bij wielervedstrijden in ons land.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen of hij dergelijke maatregel in overweging kan nemen.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in antwoord op de door hem gestelde vraag mee te delen dat ik van oordeel ben dat deze verplichting best door de sportbonden zelf zou worden gereguleerd. De overheid dient hier slechts reglementerend op te treden wanneer de betrokken organisaties in gebreke blijven.

Nu heb ik vernomen dat de Koninklijke Belgische Voetbalbond sinds vorig jaar het dragen van beenbeschermers reeds verplicht heeft gesteld voor de junioren, miniemen en kadetten en dat het de bedoeling is, in een volgende fase, na evaluatie van de resultaten, het dragen van beenbeschermers ook verplicht te stellen voor de overige voetballers.

Vraag nr. 29
van 7 mei 1985
van de heer W. PEETERS

Bejaardentehuizen — Toelatingscriteria en voorrangsbepalingen

Het bejaardentehuis heeft de laatste decennia een hele opgang gekend. In 1966 werd de basiswetgeving op de rustoorden van kracht. Ze werd de daarop volgende jaren uitgewerkt, aangepast en van subsidiëringmodaliteiten voorzien.

In 1976 werd de organieke wet op de OCMW's van kracht. Volmachtsbesluiten hebben sedert 1982 het beleid inzake intramurale opvang van bejaarden verder pogen om te buigen in de richting van meer rust- en verzorgingsbedden.

Hoe dan ook is echter in nagenoeg alle regio's de capaciteit van de bejaardentehuizen volledig benut of overtreft zelfs meestal de vraag veruit het aanbod. Zodoende moeten de meeste tehuizen met een wachtlijst werken.

Hierbij worden meestal toelatingscriteria en voorrangsbepalingen uitgestippeld. Bij de bevraging naar de toelatingsvoorwaarden en voorrangsbepalingen bij tehuizen met een wachtlijst kwam een duidelijk verschil naar voor tussen de private en de openbare tehuizen.

Bij de meeste tehuizen is de volgorde van inschrijving op de wachtlijst hiervoor bepalend.

Dat is ook het geval bij enkele OCMW-tehuizen, maar hier blijkt bij heel wat tehuizen het „sociaal onderzoek” of de „voorrang aan uitzonderlijke gevallen” te primeren. Deze opstelling kan de uiting

zijn van een beleid om de meest zorgenbehoevenden het eerst op te nemen. Uit de bevraging bleek echter dat „ uitzonderlijke gevallen” zeker niet duidelijk omschreven worden.

In de praktijk leidt dit dikwijls tot een subjectieve en favoritistische voorrangbehandeling.

Verder wordt er om begrijpelijke redenen door verschillende private- en OCMW-rusthuizen voorrang verleend aan de mensen uit de eigen gemeente. Dikwijls rijst hierbij een probleem voor deze mensen die zich in hun eigen regio niet kunnen beroepen op de aangepaste voorzieningen of voor die hulpbehoevende bejaarden die, omwille van sociale of familiale redenen, in een bepaalde gemeente wensen opgenomen te worden.

Aangezien deze ter zake toe te passen toelatingscriteria en voorrangsbepalingen is er in de wetgeving geen enkele duidelijkheid.

Kan de Gemeenschapsminister mij toelichting verstrekken bij de volgende vragen?

1. Welke zijn de wettelijke bepalingen inzake de toe te passen toelatingscriteria voor bejaardentehuizen? Gelden die op dezelfde wijze voor private en openbare bejaardentehuizen?
2. Welke zijn de wettelijke bepalingen inzake de geldende voorrangsbepalingen voor de opname van bejaarden in bejaardentehuizen. Zijn deze dezelfde voor private en openbare rusthuizen?
3. Op welke wijze dient de norm „die de gemeente bewonen” te worden geïnterpreteerd en wettelijk te worden vastgesteld. Is deze norm op zichzelf niet in tegenspraak met de artikelen 1657 en 58 van de organieke wet op de OCMW's?

Antwoord

Het onderwerp van het door het geachte lid gestelde vraag behoort tot de bevoegdheid van mijn collega Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg naar wie deze vraag werd doorgestuurd.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 37
van 4 december 1984
van de heer W. DESAEYERE

Studiatoelagen 1983- 1984 — Inlevering gezinnen

Het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Regering met betrekking tot de studiatoelagen voor 1983- 1984 legt aan bepaalde gezinnen zeer zware offers op.

Een gezin met 4 kinderen bijvoorbeeld waarvan er 3 hoger onderwijs volgen met een inkomen onder het maximumbedrag van 737.000 F ontving in 1982-1983 3 x 32.200 of 96.000 F doch in 1983-1984 slechts 3 x 8.200 of 24.600 F m.a.w. dit gezin levert 72.000 F in.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

Kan de Minister mij de juistheid van deze cijfers bevestigen?

Is hij niet van oordeel dat hier een al te grote inlevering op één jaar tijd wordt gevraagd?

Is hij niet van oordeel dat dringend een meer rechtvaardig systeem ingevoerd moet worden waarbij minstens ook met het totaal aantal studie-beurzen per gezin wordt rekening gehouden en dit precies om te vermijden dat op één jaar tijd het beschikbaar inkomen zo drastisch daalt als in het aangehaalde voorbeeld.

Antwoord

1. Aangaande punt 1, kan ik het geachte lid mededelen dat de studietoelagen die verleend werden aan de studenten die als voorbeeld werden aangehaald, juist berekend werden, nl. 3 x 32.200 F wat betreft het academiejaar 1982- 1983 en 3 x 8.200 F wat het academiejaar 1983- 1984 betreft.

2. Wat punt 2 van de vraag betreft kan ik het volgende mededelen.

De nieuwe berekeningswijze, gebaseerd op het Executievebesluit van 13 juli 1983, is dusdanig opgevat dat men tot een juistere verhouding komt tussen de toelage enerzijds en het inkomen anderzijds, zodat het niet overdreven is te stellen dat het huidige systeem „rechtvaardiger” is dan het vorige.

Overigens is er het onmiskenbare feit dat, daar waar sommige beursgerechtigden in het vroegere stelsel een hogere toelage genoten, de huidige, soms lagere toelage zeer zeker niet als een inlevering kan beschouwd worden, doch veeleer als de betere weergave van de som waarop zij aanspraak kunnen maken.

3. Aangaande punt 3 kan gesteld worden dat een systeem waarbij rekening gehouden wordt met het aantal studietoelagen per gezin geenszins rechtvaardiger zou uitvallen.

Ingeval er moet „ingeleverd” worden zal in een bepaald gezin elke studietoelagetrekker er weliswaar nadeel bij ondervinden, maar in vele andere gevallen waarbij het nieuwe systeem gunstiger uitvalt, zal elke studietoelagetrekker van dat gezin er zoveel meer baat bij vinden.

Vraag nr. 148
van 1 maart 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Riool- en oppervlaktewateren — Biologische reiniging

De overheid heeft in het verleden reeds 50 miljard frank geïnvesteerd om het oppervlaktewater te reinigen en nog steeds worden fenomenale bedragen ter beschikking gesteld om onze grachten, beken en rivieren te saneren. De resultaten van al deze financiële inspanningen zijn bedroevend.

Ik lees in „Het Belang van Limburg” van 12 februari 1985 dat een Nederlands onderzoek heeft uitgewezen

dat in België minder dan 10% van al het rioolwater biologisch wordt gezuiverd voor het op de rivier wordt geloosd. Voor de Maas, de leverancier van drinkwater voor ruim 1 miljoen verbruikers in het Antwerpse, betekent zulks dat deze met haar zijrivieren ernstig verontreinigd is met milieugevaarlijke stoffen.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Hoe staat de Vlaamse Regering thans tegenover dit probleem en over welke middelen beschikt ze om de biologische reiniging van rioolwater in het Maasbekken door te voeren?
2. Hoe evolueert de biologische reiniging van rioolwater met betrekking tot de overige oppervlaktewateren?
3. Wat gebeurt er thans op het gebied van de controle van de lozingsvergunningen? Is hier een versterking merkbaar?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het drinkwater dat door de Antwerpse Waterwerken (AWW) wordt geproduceerd is afkomstig uit het Albertkanaal dat door de Maas, opwaarts de grens tussen het Vlaamse en Waalse Gewest wordt gevoed.

De waterlopen die binnen het Vlaamse Gewest gelegen zijn in het stroombekken van de Maas staan dus niet in verbinding met het Albertkanaal.

In het Maasbekken, gelegen binnen het Vlaamse Gewest, zijn thans 5 openbare zuiveringsstations in werking, is er één in aanbouw en twee in planning. Prioriteit wordt gegeven aan de verhoging van de rentabiliteit van de bestaande zuiveringsinfrastructuur.

Aangaande de evolutie van de biologische reiniging van rioolwater met betrekking tot de overige oppervlaktewateren, moge ik het geachte lid verwijzen naar het reeds gepubliceerde Algemeen Waterzuiveringsprogramma van het Vlaamse Gewest, niveau 1 en 2, waarin onder meer de biologische kwaliteit van de waterlopen evenals beleidsopties uitvoerig zijn beschreven.

In de loop van 1984 zijn de onderscheidene buitendiensten van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij overgegaan tot het opstellen van 82 processen-verbaal van monsternamen, en 28 processen-verbaal van overtreding (Pro Justitia).

Door de inschakeling van de erkende laboratoria voor de analyse van het geloosde afvalwater zal het aan tal monsternamen aanzienlijk kunnen opgedreven worden.

Vraag nr. 155
van 12 maart 1985
van de heer J. DE MOL

Velperivier — Sanering

De Regionale Vereniging Natuur en Landschap Tienen publiceerde een lijvig rapport „Pilotproject ge-

integreerd waterbeheer — Ecologisch verantwoorde visie toegepast op het Velpebekken". Het geeft een visie weer en biedt een aantal zeer interessante alternatieven voor de plannen i.v.m. de rechtekking van de Velpe en andere voorziene ingrepen.

Het Vlaamse Gewest opteert in zijn Algemeen Waterzuiveringsprogramma voor kleinschalige zuiveringsstations in landelijke gebieden i.p.v. dure zuiveringsinstallaties. De Velpe wordt beschouwd als pilootgebied.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. In het rapport van Natuur en Landschap wordt voor de waterzuivering de aanleg van verscheidene percolatie- en vloeivelden met riet als economisch meest geschikte oplossing aangegeven. Zijn reeds kosten-batenanalyses uitgevoerd over de waterzuivering in het pilootgebied van de Velpevallei? Welke alternatieven werden onderzocht en welke waren de resultaten van dit onderzoek?
2. Op een kaart van het gebied heeft Natuur en Landschap 13 plaatsen aangeduid waar kleinschalige zuiveringseenheden kunnen worden ingeplant. De twee voorziene grote zuiveringsstations voor de nog aan te leggen riolen zouden dan wegvallen. Past dit gespreid en kleinschalig initiatief niet beter bij de opties van het Vlaamse Gewest dan de aanleg van twee grote zuiveringsstations? Kan de Minister een kostprijsvergelijking geven van deze beide mogelijkheden?
3. Wordt deze visie van Natuur en Landschap door de Minister onderzocht? In hoever heeft deze visie op het pilootgebied Velpe een reële kans tot uitwerking?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Het cijfermateriaal door de Regionale Vereniging Natuur en Landschap (RVNL) Tienen gebruikt om percolatie en vloeivelden met riet als meest economisch geschikte oplossing aan te geven is gebaseerd op een door de Groep van Toegepaste Ecologie VZW gepubliceerde studie betreffende „Geïntegreerd waterkwaliteitsbeheer in landelijke gebieden" o.l.v. A. Van der Beken.

Uit een vergelijkende studie kon de RVNL afleiden dat met eenzelfde financieel budget voor de bouw van collectoren langs de Velpe dertien rioolwaterzuiveringsinstallaties gebaseerd op infiltratie en percolatietechnieken ingeplant kunnen worden. Voor de bouw van collectoren werd als richtwaarde 4.000 F per lopende meter aangenomen.

Een kostprijsvergelijking tussen het gespreide kleinschalige initiatief en de inplanting van twee grote zuiveringsinstallaties is evenwel moeilijk door te voeren en dit om volgende redenen.

De gegevens betreffende operationele rietvelden zijn schaars. Als vergelijkingsmateriaal kan het rietveld in opbouw te Bokrijk genomen worden, waar de kost-

prijs kan geraamd worden op ± 6.160 F/i.e. (capaciteit 550 i.e.).

Voor de dertien kleinschalige stations in de Velpe met een totale capaciteit van ± 15.100 inwonersequivalenten staat dit voor een uitgave van 93.0 16.000 F.

Er zijn eveneens weinig gegevens bekend aangaande de kostprijsraming van 2 grote zuiveringsstations.

Het enige beschikbare gegeven stamt op een voorontwerp van het Studiebureau Swartenbroeckx i.v.m. een RWZI te Herk de Stad waar tevens het afvalwater van Halen zou behandeld worden.

De kostprijs zou 112.905.000 F bedragen voor 40.000 i.e. Ik wens de bijzondere aandacht te vestigen op het feit dat het hier slechts om de benedenloop van de Velpevallei gaat. Deze dimensionering zou thans sterk teruglopen zodat de kostprijs evenredig zakt.

Een optimalisatiestudie betreffende deze problematiek werd echter nog niet doorgevoerd.

In het kader van de nieuwe benadering van de RVNL — sanering Velpevallei — werd de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij om advies gevraagd.

Rekening houdend met factoren als rendement, kostprijs, oppervlakte en het nastreven van een ecologische-economische sanering van de Velpevallei heeft de RVNL gekozen voor de meest logische oplossing.

Reële kansen tot uitwerking van deze visie worden door de VWZ onderzocht waarbij tevens met een gefaseerde uitvoering rekening zal worden gehouden.

Vraag nr. 157 van 14 maart 1985 van de heer G. CARDOEN

Algemeen Waterzuiveringsprogramma — Stand van zaken

Een jaar geleden hebt u een Algemeen Waterzuiveringsprogramma bekendgemaakt met de bedoeling aan de hand van dat Algemeen Waterzuiveringsprogramma de komende jaren en binnen de beperkte budgettaire mogelijkheden een vernieuwd en rationeel waterzuiveringsbeleid te voeren.

Op niveau 2 van dat Algemeen Waterzuiveringsprogramma had u voor elk van de stroomgebieden (27 deelstroomgebieden) een prioriteitenprogramma opgesteld met zelfs een zeer precies werkprogramma voor 1984.

Kan de geachte Minister thans een overzicht geven van wat in het raam van dat programma in 1984 werkelijk ten uitvoer werd gelegd en voor welke werken vertraging is opgelopen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid hierbij mededelen dat het investeringsprogramma 1984 van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij en de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken.

dat op basis van het AWP niveau 2 werd opgemaakt, globaal verwezenlijkt is.

Voor de geprogrammeerde werken werd in de loop van 1984 de aanbesteding uitgeschreven en is de uitvoeringsfase ondertussen gestart. De werken die voorzien waren in het programma 1984 maar waarvoor de aanbesteding nog moet uitgeschreven worden, zijn : zuiveringsinstallatie Kallo, collectoren te Herenthout, Loenhout, Maasmechelen, Ieper, Leie-Noord en de pompstations Eeklo.

Vraag nr. 158
van 14 maart 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Immissienormen zwemwater — Toepassing KB van 17.2.1984

De kwaliteit van zwemwater met uitzondering van water, bestemd voor therapeutisch gebruik en het water van zwembaden, moet voldoen aan de parameters gesteld in de bijlage van de Europese Richtlijn nr. 76/160/EEG van 8 december 1975.

Kan de Minister mij zeggen welke parameters op dit ogenblik in het Vlaamse land van toepassing zijn:

- a. voor de Noordzeestranden;
- b. voor de in het binnenland voorkomende badplaatsen (stromende of stilstaande zoete wateren, niet inbegrepen zwembaden)?

Kan mij verder ook medegedeeld worden hoeveel zwemplaatsen in het Vlaamse land (in open ruimte) voorkomen en welke de beoordeling was in 1983 en 1984 van het zwemwater voor elke zwemplaats afzonderlijk?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Overeenkomstig het Koninklijk Besluit van 17 februari 1984 tot vaststelling van de algemene immissienormen waaraan het zwemwater dient te voldoen, meer bepaald artikel 5, 1° wordt gesteld dat met ingang van 8 december 1987 het zeewater en de badzones, ingesteld door de bevoegde autoriteiten vóór 8 december 1977, moeten voldoen aan de in het besluit gestelde waarden.

De badzones na 8 december 1977 ingesteld door de bevoegde autoriteiten moeten onmiddellijk voldoen aan de voorwaarden van voornoemd besluit.

Met het oog op het behandelen van het tweede gedeelte van zijn vraag, zal het geachte lid persoonlijk geïnformeerd worden nadat alle gegevens bij de diensten van de Gezondheidsinspectie zijn geïnventariseerd:

Voor wat het zeewater vanaf de laagwaterlijn betreft dient het geachte lid zich te melden tot de heer F. Aerts, Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Leefmilieu, die hiervoor bevoegd is.

Vraag nr. 160
van 14 maart 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Kwaliteitsobjectieven van het zwemwater — Toepassing KB van 14.2.1984

Tengevolge van het regelmatig en rechtstreeks dumpen van industrieel afval en de dagelijkse reusachtige toevoer van huishoudelijke en industriële afval via onze rivieren en stromen in de zeeën, worden deze min of meer ernstig bevuild.

Tijdens het jaarlijks terugkerend badseizoen, zoeken honderdduizenden baders het strandwater op om zich daarin te verfrissen en te amuseren. Hier schuilt een potentieel gevaar voor de volksgezondheid. Om hierin verbetering te brengen, heeft de Raad van Europa op 8 december 1985 een Richtlijn uitgevaardigd betreffende de kwaliteit van het zwemwater (76/160/EEG). Artikel 4 van deze Richtlijn schrijft voor dat de Lid-Statens binnen een termijn van tien jaar na het ter kennis brengen van deze richtlijn (8 december 1975), de nodige maatregelen moeten treffen opdat de kwaliteit van het zwemwater in overeenstemming is met de vastgelegde grenswaarden.

Kan de Minister mij een antwoord geven op de volgende vragen ?

1. Hoe ver de Vlaamse Executieve staat met deze wetgeving die op 8 december 1985 toepassing moet krijgen?
2. Welke maatregelen zij heeft getroffen om de kwaliteit van het zwemwater in overeenstemming te brengen met de vastgestelde grenswaarden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Krachtens de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en de wet van 24 mei 1983 betreffende de algemene normen die de kwaliteitsobjectieven bepalen van oppervlaktewater bestemd voor welbepaalde doeleinden behoort de controle-bevoegdheid van het zeewater vanaf de laagwaterlijn toe aan de heer F. Aerts, Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Leefmilieu.

Overeenkomstig het Koninklijk Besluit van 14 februari 1984 tot vaststelling van de algemene immissienormen waaraan het zwemwater dient te voldoen, meer bepaald artikel 5, 1° wordt gesteld dat met ingang van 8 december 1987 het zeewater en de badzones, ingesteld door de bevoegde autoriteiten vóór 8 december 1977, moeten voldoen aan de in het besluit gestelde waarden. De badzones na 8 december 1977, ingesteld door de bevoegde autoriteiten moeten reeds voldoen aan de voorwaarden van voornoemd besluit.

Vraag nr. 162
van 14 maart 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Vaststellen algemene immissienormen zwemwater — Toepassing KB van 17.2.1984

De Europese Richtlijn van 8 december 1975 betreffende de kwaliteit van het zwemwater schrijft in artikel 4 voor dat de Lid-Staten in uitzonderlijke gevallen afwijkingen kunnen toestaan op de gestelde termijn van tien jaar.

De motieven voor een dergelijke afwijking, die berusten op een plan voor het waterbeheer binnen het betrokken gebied dienen zo spoedig mogelijk en uiterlijk binnen een termijn van zes jaar na de kennisgeving van deze Richtlijn (8 december 1975) aan de Commissie te worden medegedeeld.

Kan de Minister mij meedelen of de Vlaamse Executieve de Raad van Europa van een of andere afwijking in kennis heeft gesteld? Zo ja, wanneer en op wie of wat hebben die afwijkingen betrekking? Wat waren eventueel de passende voorstellen van de Europese Raad?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Overeenkomstig het KB van 17 februari 1984 tot vaststelling van de algemene immissienormen waaraan het zwemwater dient te voldoen, inzonderheid artikel 5, moet het zeewater en het water van de badzones welke vóór 8 december 1977 door de bevoegde autoriteiten ingesteld werden, met ingang van 8 december 1987 voldoen aan de voorwaarden van voornoemd besluit.

Het water van de badzones ingesteld na 8 december 1977 moet reeds voldoen aan dit besluit.

Een afwijking op dit besluit werd door de Vlaamse Executieve niet gevraagd.

Vraag nr. 164 van 14 maart 1985 van de heer F. GEYSELINGS

Kwaliteit van het zwemwater — Verslag aan de EEG-Commissie

Artikel 13 van de Europese Richtlijn 76/160 EEG, schrijft voor dat de Lid-Staten op gezette tijden en voor de eerste maal vier jaar na de kennisgeving van genoemde Richtlijn aan de Europese Commissie een samenvattend verslag moet overmaken over het zwemwater en de meest betekenisvolle kenmerken daarvan.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Wanneer werd voor het eerst het gevraagde verslag aan de EEG-Commissie overgemaakt?
2. Wanneer en hoe vaak heeft de Vlaamse Executieve een samenvattend verslag gezonden over het zwemwater aan de Europese Commissie?
3. Wat waren de eindconclusies van elk ingezonden verslag afzonderlijk?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Gezien de EEG enkel met de lidstaten onderhandelt, dient het geachte lid zich te richten tot de heer F. Aerts, Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Leefmilieu, welke hiervoor bevoegd is.

Vraag nr. 166 van 14 maart 1985 van de heer L. VANHORENBEEK

Privé-stort te Haasrode — Rattenverdelging

Tot op 300 meter van bedoeld stort klagen omwonenden van een rattenplaag sinds de uitbating ervan.

Recent werden door OVAM specifieke maatregelen voorgesteld aan de uitbater van dit stort.

Mag ik vernemen of er ook maatregelen opgelegd werden i.v.m. de rattenverdelging? Werd hierbij de nadruk gelegd op selectieve maatregelen, gezien het hoge vogelbestand op dit stort?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Bij Ministerieel Besluit dd. 2 februari 1984 werd aan de PVBA Etn. J. Canivet een vergunning verleend tot het uitbaten van een stortplaats voor bepaalde klasse-II-afvalstoffen.

Artikel 17 bepaalt: „de nodige middelen moeten ingezet worden om vermenigvuldiging van ratten, muizen, vliegen, insecten en ander ongedierte te voorkomen en om verdelging te verzekeren”.

Het gebruik van chemische verdelgingsmiddelen is onderworpen aan de schriftelijke goedkeuring van de Afvalstoffenmaatschappij. Momenteel werd door de dienst Toezicht nog niet vastgesteld dat er een rattenplaag zou heersen.

Ik kan het geachte lid verzekeren, dat er een doorgedreven controle zal gebeuren en de klachten van omwonenden zullen onderzocht worden.

Vraag nr. 167 van 14 maart 1985 van de heer J. SLEECKX

Milieumisdrijven — Aantal pro justitia's en gevolg

De laatste jaren werden op het vlak van het milieu talrijke misdrijven gepleegd. Deze werden allicht beschreven in pro justitia's zoals o.a. PV nr. 3466 van 11 januari 1982 zoals vermeld in Humo nr. 2273 van 23 maart 1984 pagina 46.

Graag zou ik van de geachte Minister volgende inlichtingen bekomen.

1. Hoeveel pro justitia's werden vanaf 1982 tot en met 1984 opgesteld per gerechtelijk arrondissement i.v.m. milieumisdrijven?
2. Hoeveel van deze pro justitia's werden geseponeerd en hoeveel gesanctioneerd?

3. Is er ooit een onderzoek geweest dat het verband nagaat tussen het afknappen van verlichtingspalen en het loskomen van de epoxy-laag van de smeerpipj langs het Albertkanaal enerzijds en het mengen van giftige afvalstoffen in cement anderzijds?

Antwoord

Naar aanleiding van zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. en 2. Het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd pas operationeel na 1 juli 1983, waardoor enkel statistieken van het aantal pro justitia's van het jaar 1984 beschikbaar zijn. In dat jaar werden door de ambtenaren van het Bestuur voor Leefmilieu in totaal 42 pro justitia's opgesteld, waarvan 21 in de provincie West-Vlaanderen, 14 in Oost-Vlaanderen, 4 in de provincie Antwerpen en 3 in Limburg.

Deze pro justitia's werden verstuurd naar de Procureur des Konings van het betrokken gerechtelijk arrondissement.

Wat de Vlaamse milieuparastatalen — Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij (VWZ), Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken (WZK) en OVAM — betreft, werden in de periode 1982-1984 per gerechtelijk arrondissement volgend aantal pro justitia's in verband met milieumisdrijven opgesteld.

	WZK	v w z	OVAM
Brugge	29		10
Ieper	12		3
Kortrijk	9		8
Veurne	1		3
Gent	4	2	9
Oudenaarde		4	1
Dendermonde		3	3
Turnhout		6	4
Mechelen		6	5
Leuven		18	5
Tongeren		1	9
Hasselt		1	3
Antwerpen		1	9

Voor wat tenslotte de projustitia's opgemaakt door de gerechtelijke diensten betreft, verwijs ik het geachte lid naar de heer Minister van Justitie.

De strafrechtelijke en de burgerrechtelijke opvolging door de magistratuur van de pro justitia's die door de gewestelijke leefmilieudiensten naar de heer Procureur des Konings van de respectievelijke gerechtelijke arrondissementen werden verstuurd, is een aangelegenheid waarvoor ik het geachte lid opnieuw verwijs naar de Vice-Eerste Minister en Minister van Justitie, de heer J. Gol.

3. Het beheer van de verlichtingspalen, geplaatst o.m. langs rijks- en autosnelwegen, behoort tot de bevoegdheid van het Bestuur voor Elektriciteit en Elektromechanica, afhankelijk van het Ministerie van Openbare Werken.

De collector langsheen het Albertkanaal is destijds aangelegd door het Ministerie van Volksgezondheid en wordt thans beheerd door de „Dienst Collector Albertkanaal” van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Voor zover is kunnen nagegaan worden, werd er door deze diensten geen onderzoek omtrent de door het geachte lid gestelde problematiek ingesteld. Verder is mij in verband met de collector van het Albertkanaal niets bekend omtrent het eventueel mengen van giftige afvalstoffen in cement.

Wel is door de toenmalige Minister in 1981 een speciale werkgroep samengesteld om een onderzoek in te stellen naar de toestand van de epoxybescherming van de buizen van de collector. Deze werkgroep, met afgevaardigden van Bruggenbureau (Ministerie van Openbare Werken), Universiteit Luik, WTCB, OCCN. Seco, Labo Magnel, Labo Reyntjens, BEE en de administratie van het Ministerie van Volksgezondheid, kwam tot het besluit dat de epoxybekleding zelf een groot aantal gebreken vertoonde, zodat de betonbuizen als onbeschermd dienden beschouwd te worden. Omwille echter van de kwaliteiten van het gebruikte betonmateriaal oordeelde de genoemde werkgroep dat de buizen als voldoende weerstandbiedend konden beschouwd worden om ze te gebruiken voor het transport van de afvalwaters in kwestie.

**Vraag nr. 168
van 18 maart 1985
van de heer J. GABRIELS**

Stortplaatsen voor huishoudelijk afval — Stand van zaken

Over het al dan niet sluiten van gemeentelijke stortplaatsen bestaan er blijkbaar verschillende opvattingen.

Voor het storten van huishoudelijk afval kan men soms aansluiten bij een intercommunale om het huishoudelijk afval kwijt te raken. Voor andere afvalstoffen is men ook vaak verplicht om een ver afgelegen stort op te zoeken, wil men ondermeer afval als puin en inerte materialen kwijt raken.

In de regio 1 van Limburg stelt zich dit probleem zeer concreet, omdat er een aantal gemeenten zijn die voor inerte materialen vaak meer dan 50 km moeten overbruggen, wat een zeer kostbare aangelegenheid is.

Een aantal andere gemeenten, die niet aangesloten zijn bij de CV Intercompost in regio 1, moeten hun huisvuil ofwel kunnen storten in eigen gemeente ofwel laten afvoeren. Dezelfde situatie stelt zich in de andere regio's.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke gemeenten in Vlaanderen zijn niet aangesloten bij een intercommunale voor huisvuilverwerking?

- Waar storten deze gemeenten hun huishoudelijk afval, indien zij niet zijn aangesloten bij een intercommunale voor huisvuilverwerking?
2. Welke gemeenten in Vlaanderen baten nog in eigen beheer een stort uit voor huishoudelijke afvalstoffen? Onder welke voorwaarden?
  3. Welke gemeenten in regio 1 namelijk Intercompost, die niet aangesloten zijn bij Intercompost, storten hun huishoudelijk afval in eigen gemeente of elders?
  4. Welke oplossingen zijn er voorzien om het storten van inerte materialen te laten geschieden in stortplaatsen voor inerte materialen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

De lijsten van gegevens die het antwoord vormen op de gestelde vragen, zullen wegens hun omvang rechtstreeks aan het geachte lid toegestuurd worden.

Vraag nr. 170 van 19 maart 1985 van de heer J. CAUDRON

Verwerking van giftige en gevaarlijke stoffen — Bepalingen van Richtlijn 78/319/EEG

Het is algemeen bekend dat België niet alle bepalingen van Richtlijn 78/319/EEG van 20 maart 1978 betreffende toxische en gevaarlijke afvalstoffen ten uitvoer heeft gebracht.

Op deze nalatigheid is met name gewezen in het verslag Pruvot over de verwerking van giftige en gevaarlijke stoffen door de Europese Gemeenschap en haar lidstaten.

Bij het Hof van Justitie van de EG is er een inbreukprocedure aangespannen tegen België wegens het niet volledig toepassen van deze Richtlijn. De procedure is nu in het stadium van het met redenen omkleed advies.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Of deze gegevens stroken met de werkelijkheid?
2. Zo ja, waarom deze bepalingen niet werden nageleefd?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Inzake de termijn voor het naleven van de Richtlijn 78/319/EEG wordt de Lid-Staten opgedragen de nodige maatregelen te nemen teneinde binnen de 24 maanden vanaf de kennisgeving van desbetreffende Richtlijn te voldoen aan de in deze Richtlijn opgelegde imperatieven (art. 21).

Ten dele werd, wat België betreft, hieraan reeds voldaan door de Wet van 22 april 1974 op de giftige afval en het daarbij aansluitend Koninklijk Besluit

van 9 februari 1976 houdend algemeen reglement op de giftige afval.

Met andere woorden, wettelijke beschikkingen werden reeds op nationaal vlak getroffen vóór de uitvaardiging van de EG-Richtlijn. Wat het overige deel betreft werden inderdaad een aantal afvalstoffen, opgenomen in de Richtlijn, niet opgenomen in het Koninklijk Besluit van 9 februari 1976 en derhalve wordt wat betreft dit deel niet voldaan aan de Richtlijn.

Door de Richtlijn 78/319/EEG worden in artikel 1 als toxische en gevaarlijke afvalstoffen beschreven : „ alle afvalstoffen die de in bijlage bij deze Richtlijn genoemde stoffen of materialen bevatten of hiermee besmet zijn, van zodanige aard of in zodanige hoeveelheden of concentraties dat zij een gevaar voor de gezondheid of het milieu vormen”.

Inzake dit laatste heeft de EG tot op dit ogenblik geen uitspraak gedaan.

Derhalve kunnen concentraties opgenomen in het KB van 9 februari 1976 hetzij te streng hetzij onvoldoende streng zijn. Bijgevolg is het op technisch vlak noodzakelijk om dienaangaande aanvullende normen vanwege de EG te verkrijgen alvorens een aanpassing mogelijk is conform deze normen.

Inzake de wettelijke regularisering valt deze materie onder de nationale bevoegdheden.

De uitvoering ervan is een gewestelijke bevoegdheid. Dienaangaande werden in het Vlaamse Gewest maatregelen getroffen teneinde verwerkingsmogelijkheden te scheppen dermate dat afvalstoffen, die onder de bepalingen van de Richtlijn 78/319/EEG vallen, op een milieuvriendelijke wijze kunnen verwijderd worden.

Vraag nr. 172 van 22 maart 1985 van de heer F. GEYSELINGS

Controle en beteugeling geurhinder destructiebedrijven — Stand van zaken

Ik wens terug te komen op mijn parlementaire vraag nr. 76 van 8 januari 1985 betreffende uitbatings- en lozingsvergunning van destructiebedrijven in het Vlaamse land. Daarin vroeg ik informatie over de controles inzake de lozingsvergunning van de bestaande destructiebedrijven. Er werd mij geantwoord dat een bedrijf in Schoten niet in overtreding was en dat in de beide andere bedrijven nog geen controle werd uitgevoerd. Verder leid ik af uit het antwoord dat voor wat de geurhinderlijke verbindingen betreft, men nog nergens staat.

Kan de Minister mij een antwoord geven op de volgende vragen.

1. Wat is de preciese reden dat de twee in het antwoord geciteerde destructiebedrijven, waarvan één een vergunning heeft sinds 25 mei 1967, nog niet werden gecontroleerd? Zal dat weldra gebeuren?
2. De beoordeling en aanpak van het probleem van geurhinder in de omgeving van destructiebedrij-

ven stoot op een aantal praktische moeilijkheden. Sinds wanneer is men met het onderzoek gestart inzake de grenswaarden voor de concentratie van door destructiebedrijven vrijgestelde geurhinderlijke verbindingen en wanneer worden hier concrete maatregelen en resultaten verwacht?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Vooreerst kan ik bevestigen dat voor de NV Animalia te Denderleeuw een lozingsvergunning eerstdaags zal uitgereikt worden door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij (VWZ).

Bij dit bedrijf is er door de VWZ nog geen lozingscontrole uitgevoerd omdat ter plaatse geen genormeerde meetput — die noodzakelijk is voor dergelijke controle — voorhanden is.

De inplanting van dergelijke meetput is thans ter studie, samen met het ontwerp voor de bouw van een voorzuiveringsinstallatie, waartoe vernoemde firma dient over te gaan.

Ingevolge de beperkte personeelsbezetting op het vlak van de inspectiediensten bij de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij worden de bedrijven slechts planmatig gecontroleerd, tenzij ingevolge milieuklachten een dringende interventie noodzakelijk is.

Ook het Vilbeluik Smets-Usé is in dit programma opgenomen. Het zal dan ook ter gelegener tijd aan de geplande controle worden onderworpen.

Vraag nr. 186 van 18 april 1985 van de heer A. LARIDON

Zeevisserijonderwijs — Initiatieven op macro- en mesoniveau

Mag ik van de geachte Minister vernemen of er initiatieven zijn genomen teneinde het onder hem staand zeevisserijonderwijs op macroniveau te propagieren?

Worden er initiatieven gestimuleerd op mesoniveau? Zo ja, welke?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Op macroniveau werd mij de vraag gesteld of het zeevisserijonderwijs ook kon voorzien in de opleiding van buitenlandse schippers. Dit in het kader van de verkoop van Belgische schepen aan het buitenland.

Dit voorstel is momenteel aan een grondig onderzoek onderworpen.

Vraag nr. 187 van 18 april 1985 van de heer A. LARIDON

Zeevisserijonderwijs — Probleem van de herscholers en bijscholers

Mag ik weten wat de intenties zijn van de geachte Minister op het gebied van het zeevisserijonderwijs in België? Zijn er speciale projecten die nog in voorbereiding zijn?

Wordt heden het probleem van de opvang van herscholers en bijscholers aan een nieuw project verbonden zoals de laatste tijd in de pers te lezen stond?

Hoe ziet de geachte Minister dit georganiseerd en uitgewerkt voor het volgend schooljaar?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Het probleem van herscholen en bijscholen is momenteel nog in onderzoek. Nadere modaliteiten kunnen nog niet medegedeeld worden.

Vraag nr. 188 van 18 april 1985 van de heer A. LARIDON

Zeevisserijonderwijs — Brevet van scheepsleerjongen

Kan de geachte Minister zeggen of er mogelijkheden bestaan of zullen voorzien worden teneinde vanaf volgend schooljaar alle derdejaarsleerlingen (Dek. technisch; Motoren, technisch : Beroepsafdeling) toe te laten het brevet van scheepsleerjongen te behalen?

Indien niet, waarom niet? Zal het visserijonderwijs hiertoe aangepast worden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Het uitreiken van brevetten behoort tot de bevoegdheid van de Minister van Verkeerswezen. Het eerste deel van de vraag kan ik dus niet beantwoorden.

De voorzitter van de programmacommissie is Directeur-generaal bij het Ministerie van Verkeerswezen. De programma's voor lager secundair zeevisserijonderwijs zullen dus zeker rekening houden met de vereisten gesteld tot het behalen van de verschillende brevetten.

Vraag nr. 189 van 15 april 1985 van de heer A. LARIDON

Zeevaartschool te Oostende — Oprichting van werkgroepen

Vanaf heden 14 april 1985 worden de leerkrachten der visserijscholen regelmatig tijdens de schooluren bijeengeroepen in de Zeevaartschool te Oostende. Dit brengt een ongemak mee in de betrokken scholen alwaar de afwezige collega's gedurende vele uren moeten vervangen worden teneinde deel te nemen aan werkgroepen.

Kan de geachte Minister mij een antwoord geven op de volgende vragen?

1. Wie deze werkgroepen heeft opgericht?
2. Wat het juiste doel is van deze werkgroepen?
3. Waarom deze werkgroepen niet eerder werden opgericht?
4. Of de werking niet op een minder hinderende manier kan geschieden?
5. Welke de juiste samenstelling is van deze werkgroepen?
6. Of deze werkgroepen het werk van de Programmacommissie moeten voorbereiden of deze Commissie vervangen?
7. Hebben deze werkgroepen van u een duidelijk omliggende taak gekregen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

1. De werkgroepen zijn ontstaan in de programmacommissie.
2. De programma's van de verschillende vakken opstellen zullen voorgelegd worden aan de inspectie en homologatiecommissie met het oog op het bekomen van die homologatie.
3. De programmacommissie, heeft na voorbereiden de werkzaamheden, het pas nu opportuun geoordeeld deze werkgroepen op te richten.
4. Er werden geen modaliteiten vastgelegd. Als de verschillende scholen hun medewerking verlenen betekent dit dat naar hun oordeel die werkzaamheden van de school niet in het gedrang komen. De werkzaamheden zullen zeker vóór het einde van het schooljaar beëindigd zijn.
5. De werkgroepen zijn samengesteld uit leerkrachten van de verschillende visserijscholen die het betrokken vak onderwijzen.
6. Deze werkgroepen bereiden de werkzaamheden van de programmacommissie voor.
7. cf. 2.

Vraag nr. 190
van 19 april 1985
van de heer D. VERVAET

Voerrivier te Tervuren — Maatregelen tegen toenemende verzuring

In Tervuren hebben leerlingen van het H. Hartcollege onderzoeken verricht i.v.m. de zuurtegraad van de Voerrivier. De meetresultaten waren gunstig voor het brongebied en de middenloop van de Voer omdat daar de zelfreinigingskracht van het stromende water nog groot genoeg is. Maar in de vijvers van het park van Tervuren en nabij het museum was het pH gedaald tot 5,5. Deze hoge zuurtegraad heeft een schadelijke invloed op het plankton, dat de voornaamste voedselbron voor het dierlijk leven is. De leerlingen vonden in de vijvers dan ook vele dode vissen.

Kan de geachte Minister mij antwoord geven op de volgende vragen.

1. Wat zal er worden gedaan om deze steeds sterker wordende zuurconcentratie in het water van de Voer en de vijvers van Tervuren tegen te gaan?
2. De oorsprong van deze zure regen moet waarschijnlijk gezocht worden in het nabijgelegen industriegebied van Vilvoorde.

Kan het opleggen van strengere normen i.v.m. vervuiling en het invoeren van milieuvriendelijke technieken (zuivering van rookgassen, ontzwellen van brandstoffen) geen oplossing bieden voor dit grote probleem?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. In tegenstelling met het onderzoek van de leerlingen van het H. Hartcollege te Tervuren, wordt door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie van het Ministerie van Volksgezondheid duidelijk aangetoond dat het probleem van toenemende verzuring van het water van de Voer en van de vijvers van Tervuren zich niet stelt.

De zuurtegraad van het water in een vijver kan sterk variëren in de loop van een dag (tussen dag en nacht) evenals in de loop van het jaar (tussen de verschillende seizoenen); de zuurtegraad kan tijdelijk zuur zijn (lage pH) tijdelijk alkalisch (hoge pH).

De laatste cijfers van metingen (april 1985) in de parkvijvers te Tervuren geven de als normaal te bestempelen alkalisch pH-waarden van 8,1 tot 8,3 en 7,4 tot 7,6.

Dergelijke variaties zijn normaal, terwijl nog grotere verschillen kunnen optreden bij hoge of lage waterstanden. De lage pH 5,5 gemeten door de leerlingen van het H. Hartcollege in oktober 1984, zou kunnen verklaard worden door de zeer lage waterstand in die periode en de lichte verzuring van het water door afgevallen bladeren in de vijver (herfst); hetgeen slechts een tijdelijk effect heeft. Het spreekt voor zichzelf dat dergelijk onderzoek door leerlingen slechts een didactische waarde heeft en niet kan vergeleken worden met een deskundig rapport van een gespecialiseerd laboratorium.

Maatregelen tegen extreme situaties van pH-schommelingen zoals te hoge pH (te alkalisch) of te lage pH (te zuur) zijn o.m. de behandeling van het water door CaCO₃ (calcium-carbonaat)-toevoeging, dewelke in beide situaties de pH kan regelen.

Het regenwater dat neerkomt over Brussel heeft een gemiddelde pH van de orde van grootte van 4,8 (zuur) en vertoont belangrijke variaties van de ene regen tot de andere.

De pH van niet verontreinigd natuurlijk regenwater bedraagt 5,6 hetgeen derhalve ook zure regen is.

Talrijke studies hebben aangetoond dat de belangrijkste componenten van de regen afkomstig zijn van de wolken en van een lokale reiniging van de atmosfeer.

De bijdrage van het industriegebied van Vilvoorde aan de verzuring van de vijvers van Tervuren, is met zekerheid miniem te noemen in verhouding tot de algemene bijdragen van andere verontreinigingsbronnen.

Overigens is de zuurtegraad van de regen te Brussel van dezelfde orde van grootte als die van de regen in de Ardennen die ver van elke verontreinigingsbron gelegen is.

De vermindering van de vervuiling zal zeker bijdragen tot het oplossen van het probleem van de verzuring.

Gelet op het grensoverschrijdend karakter van deze problematiek is het aangewezen dat een versterking van de normen internationaal doorgevoerd wordt.

Vraag nr. 192
van 23 april 1985
van de heer F. GEYSELINGS

Bescherming drinkwaterkwaliteit — Maatregelen na overstroming

Overvloedige en aanhoudende regen heeft alweer vele honderden ha weide en labeurgrond onder water gezet. Verschillende landbouwers hebben in afwachting van het zaai- en plantseizoen allerlei meststoffen op verdrogen gronden uitgestrooid, waarbij alleszins ook groeistimulerende (stikstof) middelen. Naast het wegspoelen van deze meststoffen worden bij overstroming landbouw- en weidegronden onvermijdelijk bezoedeld door het beek- en rivierwater dat in de meeste gevallen erg bevuild is. Het gevaar voor drinkwater- en bodembezoedeling is niet denkbeeldig. Zulke wateroverlast bedreigt de volksgezondheid.

Kan mij geantwoord worden op de volgende vragen.

1. Wordt in overstromde gebieden, waar aan waterwinning wordt gedaan, de controle van het water extra verscherpt?

Heeft de Minister kennis van verslechtering van de kwaliteit van het drinkwater na deze hevige regenval? Zo ja, waar en welke middelen werden aangewend om de gebruiker te beschermen?

2. Kunstmeststofuitspoeling en vloeibaar afval, afkomstig uit waterlopen kunnen tuin- en landbouwgronden, dus ook gewassen, zwaar contamineren. Wat wordt er van overheidswege gedaan om de gebruiker te beschermen tegen dit gevaar?
3. Bestaat er enige samenwerking tussen de Gemeenschapsministers van Leefmilieu en Gezondheidsbeleid en de Staatssecretarissen voor Volksgezondheidsbeleid en Landbouw inzake het in kaart brengen van de overstromde gebieden met het oog op een latere analyse van de vruchtbodem en

het bodemwater? In ontkennend geval, waarom niet?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen kan ik het geachte lid mededelen, dat er slechts voor enkele waterwingebieden een overstromingsrisico bestaat.

Door de verantwoordelijke drinkwatermaatschappijen wordt de kwaliteit van het opgepompte water permanent gecontroleerd.

De voorbije jaren werd slechts één geval gesignaleerd, waarbij als gevolg van een dijkbreuk een waterwingebied werd overstroomd. Het betreft hier de waterwinning van de NMDW te Tessenderlo. Deze waterwinning werd onmiddellijk buiten dienst gesteld, tot op het ogenblik dat alle chemische en bacteriologische controles uitwezen, dat het opgepompte water opnieuw veilig kon gebruikt worden. Tijdens de onderbreking werd het drinkwater aangevoerd van andere waterwinningen, zodat de gebruikers weinig of geen hinder hebben ondervonden van het ongeval.

Het meest wetenschappelijke werk op het vlak van kwaliteit van het drinkwater, het grond- en afvalwater gebeurt door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie van het Ministerie van Volksgezondheid en Gezin. Dit Instituut rapporteert aan de betrokken Ministers of Gemeenschapsministers.

Vraag nr. 195
van 24 april 1985
van de heer P. TANT

Kwaliteitsanalyse particulier putwater — Opportuniteit

Vrij recent werd door een goed deel van de Vlaamse kranten aandacht besteed aan de vaak bedenkelijke kwaliteit van het door particulieren in Vlaanderen zelf gewonnen drinkwater.

In functie van de volksgezondheid gaf u aan deze mensen de raad geregeld hun aldus gewonnen drinkwater kosteloos te laten analyseren en zich hiervoor te wenden tot hun gemeentebestuur.

Bij schrijven echter uitgaande van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Administratie voor Gezondheidszorg, St.-Lievenslaan 23, te 9000 Gent, werden de Oostvlaamse Burgemeesters ervan in kennis gesteld dat blijkt dat zowat 95 % van alle putwaters aangeboden voor onderzoek als ondrinkbaar moeten worden gecatalogeerd, zowel wegens bacteriologische als wegens chemische ongeschiktheid. Dienvolgens meende de ondertekenende gezondheidsinspecteur dat het om redenen van efficiëntie en goed beheer van het laboratorium onverantwoord is eindeloos met deze gratis onderzoeken te blijven doorgaan om toch in 95 % van de gevallen een resultaat „ondrinkbaar” te bekomen.

Medegedeeld werd dan ook met ingang van 1 maart 1985 in principe geen drinkbaarheidsonderzoek van putwater meer zou worden uitgevoerd als routine.

Graag hadden wij van de geachte Gemeenschapsminister vernomen of in afwijking van het aangehaalde

schrijven, dan toch de mogelijkheid gehandhaafd blijft om gratis drinkwateronderzoeken te laten gebeuren ten behoeve van de particulieren die niet in de mogelijkheid zijn aan te sluiten op het drinkwaternet, en dus aangewezen zijn op eigen drinkwaterwinning.

Welke moet dienvolgens de houding zijn van een gemeentebestuur dat geconfronteerd wordt met een analyse-vraag van een inwoner enerzijds en met voormelde stelregel, vervat in het schrijven uitgaande van de Administratie voor Gezondheidszorg van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, anderzijds?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid mededelen, dat ik naar aanleiding van het rapport van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie, betreffende de kwaliteit van het putwater bij particulieren, contact heb opgenomen met de Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid.

De bevoegde administraties van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, werken op het huidige ogenblik aan de actualisering van het reeds jaren in voege zijnde systeem, waarbij door de overheid controles worden uitgevoerd op putwater van particulieren, die niet kunnen aansluiten op het waterleidingsnet.

Het door u gestelde probleem zal hiermee kunnen opgelost worden.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

J. BUCHMANN GEMEENSCHAPSMINISTER VAN HUISVESTING

Vraag nr. 37
van 7 mei 1985
van de heer J. GABRIELS

Aanwending van compost als bodemverbeteraar — Voordelen

Een aantal van uw diensten moeten in verband met groenvoorziening regelmatig gebruik maken van bodemverbeteraars, die toegevoegd worden aan plantsoenen, langs aanplantingen van autosnelwegen, het uitrusten van groengebieden in sociale woonwijken enz.

Het gebruik van compost is daarbij ook een belangrijke bodemverbeteraar. Ik meen evenwel vernomen te hebben dat de overheid grote hoeveelheden compost invoert uit Oost-Duitsland, terwijl in eigen

land ondermeer in Gent, Dendermonde en Bilzen composteringsinstallaties functioneren, die compost kunnen produceren die aan belangrijke kwaliteitsnormen kan voldoen.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Wordt door uw diensten jaarlijks gebruik gemaakt van compost als bodemverbeteraar in die projecten waar dit noodzakelijk is?
2. Wordt deze compost in eigen land aangekocht of wordt die uit het buitenland betrokken?
3. Zou het niet logisch en normaal zijn om in de bestekken en lastenboeken een clausule op te nemen dat bij het uitvoeren van werken die compost noodzakelijk maken inlandse compost te kopen, die aan alle kwaliteiten voldoet?
4. Is het niet zo dat de huidige bodemerosie, die voorkomt in leemstreken, voor een belangrijk deel kan ondervangen worden door het gebruik van compost te verhogen?
5. Is het eveneens niet zo dat gebruik van compost in groengebieden en bosgebieden, waar dit noodzakelijk is, de zure regen in belangrijke mate kan stabiliseren en zelfs terug dringen?
6. Lijkt het niet logisch dat compost, die voortkomt uit huisvuilverwerkingsinstallaties aangewend zou worden voor dit soort projecten?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat een onderzoek wordt verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal u later overgemaakt worden.

J. LENSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 184
van 12 april 1985
van de heer J. DE MOL

Reinigen asbestfabrieken — Bestemming en controle op asbeststof

Het staat vast dat asbest verantwoordelijk is voor bepaalde vormen van kanker. Bepaalde fabrieken verwerken deze grondstof nog volop. Deze fabrieken worden één- of meermaals per jaar grondig gereinigd door een gespecialiseerd bedrijf

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wat gebeurt er met het opgezogen asbeststof?
2. Welke controle wordt uitgevoerd op het „afvoeren” van deze asbeststof?
3. Welke gespecialiseerde bedrijven zorgen voor het verwijderen van asbeststof? Door welke bedrijven en hoe wordt de opgezogen asbeststof „geneutraliseerd”?
4. Hoeveel afvalstof wordt jaarlijks opgehaald en „geneutraliseerd”?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 185
van 12 april 1985
van de heer D. VERVAET**

Inplanting stortplaats te Vilvoorde — Alternatieve oplossingen voor huisvuilverwerking

In Vilvoorde is men erg gekant tegen de plannen van OVAM om nabij de Verbrande Brug een stort in te richten.

Hiervoor heeft men voldoende redenen, nl. :

- het oprichten van een stort van min. 11 ha tot max. 15 ha in een beschermd groengebied is onverantwoord ;
- het bijkomend vrachtvervoer voor de aanvoer van de afvalstoffen naar het stort zal geur- en lawaaihinder veroorzaken ;
- de gestorte afvalstoffen kunnen aanleiding geven tot verontreiniging van het grondwater;
- door ophoping van het vuil tot 35 m kunnen de rookgassen van de nabijgelegen elektrische centrale naar de grond worden gedreven waardoor er zich verhoogde luchtverontreiniging zou kunnen voordoen ;
- het uitbaten van een dergelijk stort geeft steeds aanleiding tot geurhinder en zwerfvuil ;
- het stortvolume is zo groot dat de hinder, veroorzaakt door de uitbating van het stort, minstens 10 jaar kan duren;
- de aanleg van een gepland **afvalwaterzuiveringsstation** is niet meer mogelijk op de hiervoor voorziene plaats.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Zijn al deze bezwaren niet overtuigend genoeg om de plannen voor het stort te Vilvoorde stop te zetten?
2. Wordt er gezocht naar alternatieve oplossingen voor de huisvuilverwerking? Zo ja, welke zijn de resultaten?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 191
van 22 april 1985
van de heer G. BOGAERTS**

Storten van pyrietasse — Resultaten wetenschappelijk onderzoek

Op 12 december 1984 werd het storten van pyrietasse stopgezet door middel van een ministeriële beslissing.

De geachte Minister heeft een bijkomend wetenschappelijk onderzoek laten verrichten wat breedvoerig werd aangekondigd in de pers.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Welk is het uiteindelijk besluit van dat wetenschappelijk onderzoek?
2. Kan de geachte Minister mij een kopie, ten informatieve titel, overmaken van de rapporten.
3. Is er reeds een oplossing voor dit probleem?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

**Vraag nr. 193
van 24 april 1985
van de heer J. DE MOL**

Milieuverenigingen — Subsidiëring en criteria

In 1983 werden aan de milieuverenigingen voor 735.000 F subsidies uitbetaald. In 1984 werd voor 790.000 F kredieten vastgelegd. Deze subsidie die erg laag is wanneer deze over een groot aantal verenigingen wordt verdeeld, is niettemin erg welkom.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke subsidie werd per vereniging uitbetaald voor 1983?
2. Welke bedragen werden er per vereniging voorzien voor 1984?
3. Welke criteria werden aangewend om de bedragen te bepalen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden ver-

richt, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 194
van 24 april 1985
van de heer F. WILLOCKX

Toekenning van studietoelagen aan kinderen van feitelijk gescheiden ouders — Wegwerking discriminatie qua gezinsinkomen

Bij de toekenning van een studietoelage voor het academiejaar 1984-1985 wordt er rekening gehouden met het inkomen van het gezin in 1982, aanslagjaar 1983. In sommige gevallen mag ook met het inkomen van 1984 rekening gehouden worden wanneer dit voor de aanvrager voordeliger is.

Bij een feitelijke scheiding in de loop van 1984 wordt er echter voor de toekenning van de studietoelage rekening gehouden met het gezinsinkomen van 1982. Wanneer echter in 1984 bij de feitelijke scheiding door een vonnis één van de echtgenoten verplicht wordt een apart verblijf te nemen kan men het inkomen van 1984 van de echtgenoot die de student ten

laste heeft als basis nemen voor het al dan niet toekennen van de studiebeurs.

Door dit onderscheid worden de echtparen die in goede verstandhouding uit elkaar gaan benadeeld tegenover de echtparen waar de verstandhouding totaal zoek is en de rechter de aparte verblijfplaats bij vonnis moet opleggen.

Graag vernam ik van de Minister hoe hij staat tegenover dit onderscheid en vernam ik graag welke maatregelen hij zal nemen zodat dit onderscheid weggevoerd kan worden.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.